IRINA SCHULTER

Revedere la Ibiza

Traducerea și adaptarea în limba română de
ALEXANDRA-MINODORA DUMITREL

ALCRIS

Capitolul 1

Tessa Morland tocmai închisese geamantanul, când ușa se deschise. Realiză, chiar fără să privească spre ușă, că nu putea fi decât fiica sa, Tina.

– Vrei deja să pleci, "pisicuțo"? întrebă Tina, indignată.

Tessa nu avea nimic împotrivă ca fiica ei Tina s-o numească "pisicuțo", deși în ultimul timp fusese chiar un pic iritată de atitudinea tutelară a Tinei, cu care avea de mult probleme.

– Trebuie să plec pentru afaceri, Tina, explică ea calm.

– Încotro?

– La Düsseldorf.

– Iar pleci la Düsseldorf! spuse ea cu un ton cam agresiv.

– Dragul meu copil, Düsseldorf este un oraș al modei și nu trebuie să uiți că mama ta este creatoare de modă.

Tinei nu-i plăcea când mama sa îi spunea "dragul meu copil". Buzele sale frumoase se strânseră. Ochii săi destul de distanțați, de culoarea chihlimbarului, care dădeau feței sale un farmec aparte, se îngustară.

– Poți să găsești destule și în München; modă, artă și chiar bărbați. Cuvintele ei sunară dur în urechile Tessei.

– Se află desigur un bărbat în umbra afacerilor tale, continuă Tina.

Din nou cuvintele ei atacară, și o sclipire de invidie fulgeră în ochii Tinei.

– Ce-ți închipui, acum? spuse Tessa cu o liniște forțată.

Astăzi zbor la Düsseldorf și mâine sunt înapoi. Tu vroiai și așa să mergi astăzi la o petrecere.

– Acum nu mai am nici un chef, răspunse Tina cu încăpățânare. Ai putea măcar odată să mă iei cu tine la Düsseldorf.

Tessa vru să se dezvinovățească.

– De câte ori te-am întrebat dacă vrei să vii cu mine și cât de des m-ai refuzat? întrebă ea cu stăpânire de sine.

Poate ar fi fost de dorit ca Tina să știe și ea, și atunci ar putea merge în relația ei un pic mai departe.

– Pot să te duc la aeroport "pisicuțo"? întrebă ea încet.

– Nu, comoara mea, prin circulația asta nu, apoi aș fi neliniștită tot drumul, dacă ai ajuns cu bine acasă. Am chemat deja un taxi. Viziteaz-o totuși pe Coco! Se va bucura. Mâine voi fi din nou aici, adăugă ea în încheiere, deoarece resimți brusc un sentiment ciudat de vinovăție.

– Atunci, drum bun, spuse Tina, îmbufnată. Și să aduci din nou atât de mult de lucru, încât și în acest an să nu putem să mergem în nici un concediu împreună.

– Vom face cu siguranță un concediu împreună, Tina, spuse Tessa și-i dădu fiicei sale un sărut afectuos.

După cum mergeau împreună spre taxi, se putea spune că sunt surori. Tina era ceva mai slăbuță decât mama sa, iar Tessa avea încă, în ciuda celor patruzeci și unu de ani, o alură de manechin. Era o femeie incredibil de atrăgătoare, iar Tina, imaginea sa fidelă mai tânără, era o fată fermecătoare, când nu afișa o mină atât de posomorâtă ca acum, urmărind taxiul cu privirea.

În ea ardea o furie nedreaptă. Tocmai azi a trebuit să renunțe la "pisicuța" sa, astăzi, cînd viața sa interioară fusese și așa complet răvășită.

– Ce trebuie să vă pregătesc pentru masă, domnișoară Tina? întrebă bombănind menajera Clara. Eu am liber.

– Atunci, pleacă! răspunse furioasă Tina. Nu-mi trebuie nimic. Pot să-mi port și singură de grijă.

După ce plecă menajera, Tina se mai înveseli. Se plimbă prin casa care fusese concepută și ridicată de Tessa Morland cu un gust ales. Casa purta emblema

unei personalități puternice, ca și îmbrăcămintea creată de Tessa de mai bine de șaptesprezece ani.

Când Kai Morland, pilot de curse, care nu putuse atinge gloria destul de repede, se accidentase mortal la numai șapte luni de la căsătorie, ea făcuse din necesitate o virtute. Atunci, Tessa avusese o singură dorință; copilul, pe care îl simțea sub inimă, să fie fată.

Nici un tânăr, nici un temerar precum Kai, pe care îl iubise la prima vedere, de cum îl văzuse pe pistă și de care se îndrăgostise atât de vijelios, nu-i stârnise un sentiment atât de puternic.

În timp ce Tina, acasă, în această minunată casă, casa ei, îi dedica gândurile și reflecta dacă în viața "pisicuței" sale dragi într-adevăr ar putea fi vreun bărbat, Tessa se gândea în timpul zborului cum ar trebui s-o facă pe Tina să priceapă că există deja de mult timp un anumit bărbat.

Îl cunoștea pe Felix Vellentin de douăzeci de ani, dar în timpul acestui lung interval de timp îl întâlnise numai de cinci ori.

Deși zborul de la München la Düsseldorf dura numai o oră, întotdeauna Tessei îi rămânea timp să reflecteze asupra celor mai importante lucruri.

Cum ar trebui să-i spună Tinei? Cam așa: " Comoara mea, acesta este Felix Vellentin. L-am cunoscut în ziua când m-am căsătorit cu tatăl tău. Din păcate, Kai a trebuit să plece la antrenament imediat după cununie și eu am rămas singură la masă, la propria mea căsătorie. Fiul hotelierului a fost foarte amabil și îndatoritor, și deoarece mie-mi venea să plâng, îmi spusese că îi pare foarte rău să mă cunoască tocmai în această zi. "

Ceea ce exact așa se întâmplase și atunci, își amintește Tessa, el dorise doar s-o înveselească. Oricum, Kai o luase în posesie pe ea și viața ei.

O da, l-a iubit cu toate iluziile unei adolescente de nouăsprezece ani și poate Kai, în felul său, a iubit-o. În orice caz, îi plăcea când fermecătoarea sa soție era admirată. Și apoi, când a venit pe lume Cristina, el nu mai era printre noi, iar Tessa era deja singură.

Exista însă Coco Morland, sora mai mare a lui Kai. Colette, după cum suna pronumele său adevărat. Ea

nu se înțelesese bine cu fratele său niciodată, însă de Tessa și de micuța Tina se interesase chiar cu plăcere.

Propriul său mariaj durase trei ani, fără a ajunge la nici un rezultat pozitiv. Coco, multilateral înzestrată, impresiona totdeauna prin prezența sa, era plină de farmec și de idei. Ea însăși recunoștea că e nepotrivită pentru căsătorie și mai cu seamă pentru a fi mamă. După divorț și-a reluat numele de fată, și-a cumpărat o casă țărănească într-o zonă subalpină, în care își putea manifesta în voie pornirile "artistice", după cum ea însăși le numea.

În timpul unei ore, te puteai dărui totuși multor amintiri și asta a făcut Tessa în avion, deoarece gândurile sale pentru viitor, în urma discuției matinale cu Tina, erau oarecum neplăcute.

***

Tina se simțea profund nemulțumită.

Dispoziția ei era pur și simplu proastă. Se decise s-o sune pe Coco. Numărul ei de telefon nu-l putea niciodată ține minte și, în timp ce-l căuta în agenda de telefon a Tessei, făcu o descoperire care-i tăie respirația.

Din ea căzu o carte de vizită, scrisă neîndoielnic de mâna unui bărbat.

"Dragă Tessa, trebuie totuși să ajungem la o hotărâre.

Vom discuta totul la Düsseldorf. Te rog nu spune nu, căci am dovedit destul de multă răbdare. Te așteaptă cu dor,

Al tău Felix"

Ochii Tinei se întunecară, apoi în ei se aprinseră fulgere de mânie.

Așa deci, gândi ea, atât este de ascunsă. Ei așteaptă, îți voi arăta eu ție, Tessa Morland și acestui Felix.

Cine era totuși acest Felix?

Se gândea îndârjită dacă n-a întâlnit vreodată un bărbat cu acest nume. Nu!

Coco ar trebui desigur să știe, precis Coco îi va destăinui! Deci – la Coco.

Așa era Tina, încăpățânată și impulsivă. Iar într-o astfel de stare ajunsese chiar ieri, în conflictul cu Jerry.

Cinci minute mai târziu, Tina era deja la volanul micii sale mașini sport, un cadou de la Tessa la aniversarea celor nouăsprezece ani. Însă Tina nu se gândea acum la cât îi datora mamei sale pentru toate. Nu se gândea la copilăria minunată, liberă, la această tinerețe lipsită de griji, cu o mamă întotdeauna înțelegătoare.

Ea se comporta exact cum o descrisese ieri Jerry! A numit-o bestie mică și egoistă. Și apoi i-a dat-o de exemplu pe Vivian, pentru firea sa înțelegătoare. Tina se considera totuși afectuoasă.

Coco radia de voioșie și vitalitate. Era înaltă, slabă, rasată. În ciuda celor cincizeci de ani, nu avea nici un fir de păr cărunt. Negru-albăstrui, părul îi strălucea sub razele soarelui de prânz. Ochii

cenușiu-deschis, ageri, vigilenți, formau un contrast unic; gura plină, puțin cam mare, dădea acestei fețe aspre o notă aparte.

Tinei nu-i plăceau așa-numitele mici aventuri galante ale mătușii Coco, însă era conștientă că pentru ea o legătură stabilă nu putea fi luată în considerare. Coco dorea să-și păstreze libertatea.

– E un semn divin că ai venit, Tinuțo, spuse bucuroasă Coco. Nici nu mă gândeam la o zi atît de minunată.

– Aș dori mult să rămân peste noapte, explică Tina. "Pisicuța" a zburat la Düsseldorf.

– Da? Minunat, mă bucur.

– Nu e nicidecum minunat. Se întâlnește cu un bărbat.

– Ei și? De ce nu? Este o femeie frumoasă, scumpa mea.

– El o iubește! Îl cheamă Felix și am observat mai de mult că "pisicuța" mă înșală.

Coco râse în hohote.

– Ei, mică comediană, cum poate o mamă să-și înșele fiica?

– Dar nu mi-a vorbit niciodată de Felix, bombăni Tina. Tu știi ceva?

Pleoapele albăstrii cu gene lungi ale mătușii Coco coborâră rapid. Se gândi iute.

– Se poate să-i fi pomenit vreodată numele, dar nu trebuie să fie neapărat dragoste, spuse ea tărăgănând.

– Am găsit însă în agenda ei o carte poștală de la el. "Iubito", îi scrie el. Așa ceva nu se potrivește "pisicuței". Am sufletul negru de furie.

– Se vede pe tine, Tino, lăsă Coco să-i scape.

Și apoi, gândi ea, ce bine ar fi fost totuși ca Tessa să-i fi telefonat ieri.

***

Bărbatul care o aștepta pe Tessa la aeroport în Düsseldorf era înalt, lat în umeri, avea o față interesantă, puternic bronzată, iar părul des, cărunt, nu-l arăta ca pe un bărbat în vârstă.

Involuntar, Tessa trebui să-și amintească ce tânăr zvelt, subțire, era în urmă cu douăzeci de ani și că de fapt o impresionase numai prin purtarea sa politicoasă și zâmbetul său amabil.

Ea nu se putu împotrivi când el o luă în brațe. Era așa de odihnitor să te sprijini de pieptul său lat, să simți bătăile puternice ale inimii sale și aceste buze drăgăstoase, care-i mângîiau fruntea și obrajii.

– Avionul a întârziat zece minute, spuse el încet, am avut deja emoții.

– Și eu a trebuit adesea să tremur, când tu erai pe drumuri, răspunse ea. Arăți bine.

– Soarele a fost de-a dreptul supărător. Nici nu pot să mă gândesc. Am lucrat la Seychellen opt zile din plin, dragă, însă ne va fi de folos desigur să mai construim acolo.

Dar hai să nu vorbim de afaceri sau ai din nou termene de plan?

– De această dată, nu. Ne vom putea sfătui serios unul cu celălalt, Felix, spuse Tessa. Nu mă pot mărita așa ușor cum îți imaginezi tu. Trebuie mai întâi s-o fac să priceapă pe Tina că tu exiști.

– Pentru mine nu este un compliment că n-ai făcut deja asta, răspunse el încet.

– Te rog, înțelege. S-ar fi putut la fel de bine ca între timp să-ți schimbi sentimentele. Tu te învârți atât de mult prin lume, întâlnești mii de femei frumoase, poate te îndrăgostești de vreuna și ....

– Cum poți gândi așa, dragostea mea? Mergem întâi la mine și apoi discutăm mai departe, înainte să-mi mai spui și alte lucruri rele.

Capitolul 2

Mătușii Coco nu-i fu ușor să înfrâneze temperamentul Tinei. Ea se lăsă pe spate și își așeză picioarele lungi, încă frumos modelate, unul peste celălalt.

– Comoara mea, vroiam odată să vorbim nemțește una cu cealaltă, spuse Coco.

– Putem să vorbim și franțuzește, spuse Tina, mi-am trecut examenul cu foarte bine.

Coco își ridică ușor sprâncenele.

– Toate trei? Franceza, engleza și spaniola?

– Și italiana, adăugă Tina moale.

Sunt un geniu al limbilor străine. O adevărată poliglotă, am în mine din fiecare naționalitate câte ceva. Un frumos talmeș-balmeș!

– O adevărată grație, dacă stai să te gândești, își dădu cu părerea Coco, voioasă.

– Jerry preferă fetele care au bacalaureatul, izbucni Tina.

– Dar tu ai învățat în trei ani să vorbești perfect patru limbi străine, spuse Coco plină de mândrie. Pentru asta, ai să primești în dar ceva deosebit de frumos.

– Da, mama o să-mi prezinte drept dar un bărbat, spuse Tina, îndărătnică.

– Poate îi prezinți tu ei unul, îi întoarse Coco cuvintele.

– Nici nu mă gândesc. M-am săturat. Am ținut într-adevăr mult la Jerry, dar lui îi trebuie o guguștiucă așa cum este Vivian.

– Cum așa, o guguștiucă? întrebă Coco.

– I-a căzut în admirație. Abia și-a luat bacalaureatul. Cum să nu mă enervez? Și peste toate, "pisicuța".

Mi-a pus capac, Coco! Ce știi tu despre Felix?

– Să vorbim mai întâi despre Kai, începu Coco cu binișorul.

– Despre Kai? Te referi la tata, pe care nu l-am văzut niciodată?

– Ai ceva împotriva piloților de curse? întrebă Coco.

– Nu, trebuie că a fost un bărbat atrăgător, după poze.

– O, da, a fost un bărbat foarte atrăgător, spuse Coco calm. Bun să te-ndrăgostești de el și a avut chiar destule admiratoare. Tu ești acum destul de mare, încât să putem vorbi deschis și rațional despre asta, Tina. Trebuie să-ți spun cât am admirat-o pe Tessa că n-a avut pentru ea însăși nici măcar o singură dorință. O femeie tânără, frumoasă, văduvă la douăzeci și unu de ani! Kai ar fi putut să aibă cea mai strălucitoare poziție. L-am rugat să se gândească la soția sa și la copilul pe care-l așteaptă. Știi ce mi-a răspuns?

– Spune-mi!

– "Tessa știa cu cine s-a măritat.

Ea mă iubește așa cum sunt."

– Trebuie că l-a iubit foarte mult, spuse Tina încet.

– A fost tare nefericită. Iluziile sale au fost foarte curând spulberate. N-a vrut să vorbească niciodată despre asta, Tina. Jură-mi că n-ai să-i spui nimic din ce am vorbit cu tine. Eu nu cunosc nici o mamă care a refuzat să-și trăiască viața atât de mult timp ca Tessa, din cauza ta, Tina. Nu i-am spus asta niciodată.

– Nu încerca să pari rea, Coco, spuse Tina. Tu ești o prietenă minunată.

– Da, sunt și eu bună la ceva, dar știu foarte bine care-mi sunt limitele. La mine, orice bărbat știe la ce să se aștepte. Tessa este însă o femeie care trebuie să fie iubită mereu, și dacă îți spune de o sută de ori nu. Dacă eu spun o singură dată nu, bărbatul știe că a doua oară nu mai are de ce să întrebe. Așa poate fi și cu acest Felix, nu pot să jur, că nu-l cunosc, mama ta îl cunoaște de mult și i-a tot spus nu și nu. Poate este doar un prieten, așa cum și eu pot fi doar prietenă.

Tu ai spus doar că pot fi o prietenă minunată.

– Un astfel de bărbat nu există, spuse Tina. Bărbații au întotdeauna un scop. Pot să-ți spun destule povești despre ce-ți văd ochii în ziua de azi.

– Chiar? întrebă Coco cu un surâs insinuant. Hai da, spune-mi una.

– N-ai să fii șocată?

– Eu nu, Tina. Tocmai scriu un roman. Am nevoie de stimuli.

– Ce? Acum scrii romane? Cum poți să le faci pe toate?

– Tot ce poate însemna tinerețe, Tina. Să te menții în mijlocul vieții e cel mai bine, e tot ce-și poate dori cineva care îmbătrânește.

Tina nu realiza încă dibăcia cu care Coco vroia să depășească starea de neîncredere în care se situa acum Tessa. Și începu să povestească.

– E vorba despre Rita, o fată atât de deșteaptă, atât de inteligentă, și care de la început a ajuns să fie agățată în undița unui bărbat, pentru că vroia să joace un rol care după părerea ei i se potrivea. Ea moștenise câteva mii de mărci de la tatăl său

decedat, iar Sașa al ei a reușit să-i câștige de la ea. Pe acel Sașa îl cheamă de fapt Joseph și locuiește acum în căminul stadionului. Era un excroc sentimental.

– Povestea asta o cunosc. A fost prezentată chiar la tribunal, spuse Coco.

– Ce nu știi tu, de fapt? întrebă Tina.

– Poate mai ai ceva în minte?

– Și dacă "pisicuța" cade în brațele unui astfel de excroc sentimental? întrebă Tina.

– O, Doamne, Tessa nu poate fi așa de proastă! Doar nu mai are nouăsprezece ani.

Fruntea Tinei se încreți.

– Te poți înșela și la patruzeci, ca și la nouăsprezece ani fără să fii neapărat proastă, răspunse ea agresiv.

– Tu știi probabil și alte povești cu fete de nouăsprezece ani, Tina, spuse Coco. Rita nu este singura care a trăit un astfel de eșec.

– Rita avea deja douăzeci și trei de ani, clarifică Tina cu calm. Și cel puțin n-a rămas cu un copil, ca Suzi. Asta este o dramă. Suzi era logodită, anunțase deja public căsătoria și apoi individul a lăsat-o să-l

aștepte. Aș vrea s-o întreb pe "pisicuță" chiar astăzi dacă n-ar putea să-i ofere și ei o slujbă, până vine copilul pe lume. Știe să coasă într-adevăr lucruri foarte frumoase. Și are mare nevoie de bani. Dar "pisicuței" îi e capul doar la Felix al ei.

Coco reflectă.

– Poți să vorbești cu Tessa despre asta când se întoarce, Tina, spuse ea calm.

– Ba nu pot! spuse Tina cu hotărâre. Am să mă cert cu ea precis din cauza lui Felix, știu asta foarte sigur.

– Nu crezi că această Suzi, care așteaptă un copil, este mai importantă decât o ceartă din cauza unui bărbat, pe care încă nici nu-l cunoști? întrebă Coco, diplomată. Doar ești un adult Tina și tu ai fost până acum tot timpul în grija mamei tale și n-a trebuit să te preocupi de nimic. Cum ar fi dacă ai încerca să-ți dovedești că poți să stai pe propriile tale picioare? Și asta ar însemna nu numai să te explici cu Tessa, ci și că poți lua hotărâri singură. În concluzie, ești majoră!

Tina se întoarse spre partea pe care apunea soarele, care se mai întrezărea încă puțin.

– Nu-i deloc o idee rea, Coco. "Pisicuța" se va mira când am să-i explic că am devenit majoră.

Coco râse în sinea sa. Reușise ceea ce vroia. Și Tina îi dovedise că încă nu era adultă, dar că acum ar putea să devină.

Cel puțin pentru moment, Tina fusese îndepărtată de la subiectul vizitei și Coco spera din inimă că nu se va arunca oarbă într-o căsătorie, așa cum făcuse Tessa.

Coco nici nu vroia să se gândească cum ar fi evoluat această căsătorie între Kai și Tessa, dacă ar fi rezistat. Nici nu mai dorea să vorbească despre ea. Acum ar fi fost oricum fără sens, căci, dintr-o dată, Tina adormise.

Coco se ridică și aduse o pătură, cu care acoperi cu grijă corpul subțire al fetei. Apoi ieși încet din casă și alergă la telefon.

– Vă rog, cu doamna Morland, spuse ea.

– Stimata doamnă nu este momentan acasă îi răspunse o voce feminină. Pot să vă ajut cu ceva?

– Transmiteți-i salutări de la Coco și că totul este în ordine. Mai mult nu putu să-i transmită Coco în aceste clipe.

***

Tessa îi lăsase lui Coco numărul de telefon de la hotel, precum și numărul camerei rezervate, dar Coco nu vru să se folosească de ele. Dorise doar să-i transmită că ar fi bine să dea ea un telefon, să-i amintească.

Tessa se afla acum într-o casă minunată, pe care Felix Vellentin o cumpărase în urmă cu un an, după ce-i făcuse cea de-a treia cerere în căsătorie.

Era deja o poveste de dragoste rară, pe care o trăia, despre care nu mai exista nici un dubiu că totul era foarte romantic.

Tessa nu avusese niciodată posibilitatea să cunoască un bărbat atât de statornic și atât de incredibil de serios ca Felix.

Felix îi îndeplinea orice dorință, fără a deveni vreodată insistent sau obraznic. Îi jurase că ea este cel mai important om din lume, deși firește, nu se putea despărți de planurile sale de viitor, încât adesea vorbea despre sora sa Nanette și copilul acesteia. Din nefericire, și Nanette avea un fiu de cincisprezece ani pe care-l chema tocmai Kai, și care nu era o simplă întâmplare.

În această zi, Tessa află de la Felix că Nanette Vellentin a fost prima iubire a lui Kai Morland.

– Ea avea pe atunci șaisprezece ani și tatăl meu a invocat imediat o regulă, spuse el. Sper să nu-ți facă rău povestea, Tessa.

– De ce ar trebui să-mi facă rău? Kai a plăcut multor fete, am auzit asta destul de des. E mult de atunci.

– Dar ai fost căsătorită cu el, spuse Felix îngândurat.

– Tatăl meu era un om foarte cunoscut și avea o mare influență la firma de automobile la care el era angajat, spuse Tessa calm. Asta am aflat mai târziu, de la Coco.

– Ea nu v-a scăpat nici o clipă din ochi, spuse el gânditor.

– Este și astăzi cea mai bună prietenă a mea.

– Știe despre noi? o întrebă el.

– I-am spus câte ceva. Ea cunoaște familia noastră destul de bine. I-am spus de fapt că ne-am întâlnit o dată întâmplător.

"N-a mințit rău", gândi el cu o expresie ușor ironică.

– Când am fost la München, n-ai fost de găsit. Oricum, au trecut cincisprezece ani până când ne-am întâlnit întâmplător, pentru prima dată după moartea lui Kai. Credeam că între timp te-ai măritat.

– Nu vreau să vorbești așa despre aceste lucruri, Felix, spuse Tessa încet. Nu vreau să ai vreo îndoială că te iubesc.

El îi luă mâna și o apropie de buzele sale.

– Nu mă îndoiesc de asta, dragostea mea. Însă sunt un bărbat de cincizeci de ani și în curând se împlinesc douăzeci și cinci de ani de când sunt îndrăgostit de această minunată Tessa Morland și mă prezint abia acum, proaspăt, în fața ofițerului stării

civile. Ce îți spuneam cândva, atunci când ședeai atât de singură la masă, în ziua cununiei tale, n-a fost un capriciu. L-am regretat din suflet pe Kai Morland, și-l mai regret încă. Nu vreau să te rănesc cu loialitatea mea, însă trebuie să știu ce sentimente are Tina față de tatăl său.

– Ce fel de sentimente ar putea nutri? Nu l-a văzut niciodată, iar Coco n-a vorbit despre fratele ei cu deosebită dragoste niciodată.

– Dar tu?

– Nu vorbesc despre el cu nimeni. Nici ea nu s-a arătat interesată în mod special de el. N-a prezentat vreo înclinație pentru piloții de curse. Prietenul ei este, dacă mă pot exprima astfel, un animal inteligent. Așa ceva îi place.

– Vrea să se căsătorească cu el? întrebă Felix.

– În nici un caz. Este încă atât de tânără.

– Și tu erai foarte tânără, când te-ai măritat.

– Eu am fost proastă. Tina e o fată inteligentă.

Felix râse.

– Iar tu ești o femeie foarte deșteaptă, Tessa.

– Am mai învățat câte ceva.

– Ești extraordinar de capabilă. Pe mine aproape m-a doborât știrea, când am aflat că tu ești de fapt Tesmor.

Acesta era numele sub care Tessa își aducea creațiile pe piață. Ea râse ușor.

– Vrei să discutăm în continuare despre haine, Felix? întrebă ea strengărește. Deci, de șase ani ne întâlnim aproape întâmplător și pentru prima oară nu te recunosc. Am fost extraordinar de impresionată de tine.

– Iubito, mă impresionează foarte mult ce-mi spui. Inima mea simte din nou că ia foc. Dar de șase ani aștept ca în sfârșit să te decizi, să mă lași să te conduc în fața ofițerului stării civile.

– Amândoi suntem foarte ocupați, dragule. E minunat când ne vedem, dar fiecare are propriile obligații.

– Vreau să trăim împreună, Tessa. Pentru mine, succesul nu e atât de important ca pentru tine.

Se aplecă apoi spre ea și o sărută. Sub sărutul lui, ea simți că se topește toată. În concluzie, era totuși o femeie, o femeie mult dorită și el îi citi sentimentele.

***

Tina ar fi rămas să doarmă în grădină până târziu în noapte, dacă Coco n-ar fi adus-o înăuntru. La lumina lumânărilor au stat apoi ore în șir la masă. Coco îi puse Tinei plăci cu muzica favorită și se bucura de apetitul sănătos cu care mânca fata.

– De fapt, ce s-a întâmplat cu Jerry? întrebă ea în treacăt.

– S-a terminat. Să ciripească acum cu guguștiuca de Vivian, aruncă Tina disprețuitor. Am să-mi găsesc un serviciu grozav și am să cutreier lumea.

– Asta așa deodată! exclamă Coco, șocată. Trebuie să fii prevăzătoare!

– "Pisicuța" trebuie să fie mai puțin îngrijorată, spuse Tina înverșunată.

Așa o să uităm minciunile.

– Sau vei lăsa să treacă totul de la sine și atunci vei uita și de minciuni, contracară Coco.

– Ai putea să-mi ușurezi situația, Coco, își dădu Tina cu părerea. Mă gândisem întâi la o slujbă pentru vacanță. Trebuie însă să mai adun niște informații. Unele familii caută bone pentru vacanță.

– Crezi că ești potrivită pentru așa ceva?

– Nu trebuie să fie neapărat bebeluși. Pot fi de exemplu copii de școală, care să fie supravegheați să-și facă temele sau ceva de genul ăsta. În Franța sau în Anglia. Să plec departe, încât "pisicuței" să-i fie clar ce însemn eu pentru ea; Felix al ei, sau eu suntem mai importanți.

Coco privea gânditoare mâinile ei pline de expresivitate. "Trebuie neapărat să vorbesc cu Tessa înainte ca ciocnirea dintre ele să aibă loc", gândi ea.

***

Tessa și Felix mâncaseră excelent, când fură deranjați de telefonul Nanettei. Tessa nu o cunoștea personal pe Nanette, dar știa de la Felix că în ultimul

timp căsătoria ei trecea printr-o criză. Și auzise de asemenea plânsul cu sughițuri care se transmitea prin fir, deși locuia destul de departe.

– Nu te lăsa copleșită! îi spuse Felix destul de dur. Copiii nu trebuie să suporte toate astea. Da, sigur, îmi fac griji pentru tine. Își vor petrece vacanța la Ibiza. Voi avea grijă de tot. Termină acum, n-am timp de discuții. Am să vin mâine seară.

Apoi se așeză lângă Tessa.

– Așa trebuie să vorbesc cu ea. Săracul Jimmy, îmi pare rău pentru el. Ar vrea și el să poată lucra în liniște, dar Nanette îl crede mereu în pat la altă femeie.

Nanette era căsătorită cu un conte, Wildeck, mai mare decât ea cu zece ani, al cărui prenume complet era Jeremias. El dorea să i se spună Jimmy. Tessa realiză imediat că Felix ținea foarte mult la cumnatul său.

– Ți-am spus că Nanette a fost îndrăgostită de Kai Morland, începu el. Ea este mai mică decât tine cu doi ani. Cred că îl cunoscuseși deja pe Kai în acel timp.

– Posibil, spuse Tessa fără a arăta vreun interes. Sigur, era o fată foarte drăguță.

Felix îi aruncă o privire piezișă.

– Este și acum o femeie încă frumoasă, dacă nu plânge, explică el. Însă de un timp are o stare de panică, poate unde se apropie de patruzeci de ani.

Tessa râse cu poftă.

– Nu poate să împiedice asta, dar poate să-și amelioreze starea.

– Jimmy are o secretară, care are douăzeci și patru de ani și asta o înnebunește pe Nanette. Este însă o secretară foarte vrednică și vorbește patru limbi străine. Jimmy are nevoie de ea pentru corespondență. El e de meserie geolog – botanist.

– Interesant. Odată era altfel, spuse Tessa.

– Nu mai înțeleg nimic din asta, dar trebuie să recunosc că știe exact ce plante decorative trebuie să sădim când construim câte un hotel nou. Realizările noastre sunt minunate, par a fi din povești. Va veni vremea să o cunoști. Aș vrea oricum să-ți fac propunerea să petrecem vacanța împreună cu Tina, încât să mă cunoască și ea.

– Ar fi probabil o idee. I-am promis oricum o vacanță împreună pentru acest an. Trebuie s-o întreb doar dacă este de acord cu o vacanță în trei.

– Trebuie să-i propui ceva pe gustul ei. Ar putea de exemplu să aleagă între Riviera și coasta Atlanticului. Pe Nanette o trimit cu copiii la Ibiza. Dacă totul merge bine, am putea petrece și noi o săptămână acolo. Noi am ridicat acolo o stațiune minunată, un sat de bungalouri pentru familiile cu copii: Punta Mara. Oh, Tessa sunt atât de multe lucruri de povestit și de discutat! De ce timpul trece atât de repede?

Era aproape miezul nopții când Tessa avu o presimțire rea.

– Trebuie să telefonez la hotel, spuse ea, ușor jenată. Tina știe unde stau de obicei.

Ar fi trebuit să mă sfătuiesc cu Coco, să o pregătească cumva, acceptă ea în sinea ei.

– Am să-i dau telefon lui Coco, dacă îmi dai voie, ceru ea permisiunea.

– Casa mea e și casa ta, dragă, spuse el râzând, poți să faci orice dorești.

***

Coco era în atelier. Când sună telefonul, se sperie, însă răspunse imediat.

– Oh, ce bine că ai sunat, iubita mea Tessa! răspunse ea. Tina este la mine. Acum doarme. M-am descurcat destul de bine cu această mică și nebunatică persoană.

Și Coco vorbi și vorbi. Părea că nu se va mai opri, odată ce începuse. În final, desigur, vroia să știe și ea ce este cu acest Felix.

– Am să-ți povestesc totul mâine, Coco. Poți să faci asta pentru mine, să mai rămâi câteva zile în München? Sunt multe de discutat, mai spuse Tessa.

Desigur, Coco putea să-i vină în ajutor. Ea ardea deja de nerăbdare să afle noutățile.

Tessa se ghemui în fotoliu, își trase genunchii până sub bărbie și își cuprinse picioarele cu brațele.

– Tina a aflat ceva, spuse ea îngândurată.

Vrea să-și caute un serviciu pe timpul vacanței.

Felix se cufundă un timp în tăcere.

– Ar fi o idee dacă ai putea s-o câștigi pe Coco de partea ta, spuse el apoi. Tina ar putea merge la Ibiza, cu Nanette și cu copiii.

– Îți merge mintea repede, spuse Tessa, dar n-o cunoști pe fiica mea.

– Dar tu o cunoști și vei dori oricum să te adaptezi situației. Poți să-i faci mai întâi propunerea să-și petreacă vacanța cu noi. Cumva, va trebui să se obișnuiască la ideea că exist și eu. Dacă se încăpățânează, ne rămâne cealaltă cale. Va trebui să vorbesc și eu cu Nanette. Nu mai fi așa tulburată, iubito! Uneori, lucrurile care par cele mai grele se rezolvă repede și cu mulțumire deplină, când nici nu gândești.

– Crezi? întrebă ea încet.

– Vrei să fii soția mea, Tessa? Vrei în sfârșit să spui da, sau capitulezi în fața Tinei, care într-o zi își va găsi un tânăr simpatic și va pleca apoi cu el?

– Aș vrea să știu doar că-și va găsi un bărbat potrivit, spuse încet Tessa.

– Cum să aflăm asta? Nici tu n-ai știut. Fiecare are drumul său, eu însă te-am așteptat douăzeci de ani, așa este?

– Este copleșitor, Felix, glumi ea. Nici eu nu vreau să mai aștept, acum. Mă apropii de cincizeci de ani și Nanette are temeri deja înainte de patruzeci.

Râseră, se sărutară și fură nespus de fericiți, deoarece știau acum că nimic nu mai putea să-i despartă.

Capitolul 3

A doua zi dimineață la micul dejun, Tina era în cea mai bună dispoziție. Se hrănea temeinic și citea din ziarul pe care Coco i-l oferise. Deodată, începu să chicotească.

– Asta e din cale afară, Coco! Ascultă puțin. O femeie din Turcia are douăzeci și patru de copii. Și are abia patruzeci de ani!

– Frumoasă performanță, răspuse Coco sec.

Tina nu mai râdea. O cută adâncă îi apăru pe frunte.

– Când îmi imaginez că "pisicuța" se poate căsători cu acest Felix și să mai aducă vreun copil pe lume, mi se face rău.

– Păcat de acest mic dejun atât de bun, dacă îți faci atâtea griji inutile. Tessa nu va mai avea niciun copil. La nașterea ta era aproape să moară.

Vestea era dură, dar Coco vroia să fie dură. Dorea s-o trezească pe Tina la realitate. Și reuși. Ochii Tinei, asemănători cu ai distinsului om de cultură Bernstein, se îndreptară șocați spre ea.

– "Pisicuța" era aproape să moară? exclamă uimită Tina. Cum așa?

– Pentru că tu ai vrut să te naști brusc și doctorul nu era de față. Însă ea s-a luptat să trăiască pentru tine. Doar voința ei a ținut-o în viață. Eram la ea, Tina. N-am văzut niciodată o femeie atât de curajoasă ca mama ta. Dacă cineva își păstrează o viață atât de curată ca Tessa, nu mai poate face greșeli.

– Și tu ți-ai păstrat viața curată, Coco, spuse Tina.

– N-am avut nici un copil. Am putut face tot ce mi-am dorit și nu tot ce am făcut a fost întotdeauna corect. Dar nu trebuie să răspund în fața nimănui. Însă dacă aș fi avut un copil, nu cred că mi-aș fi dirijat viața doar pentru el, ci tot cum mi-ar fi plăcut

mie, Tina. Nu este bine niciodată să fii doar cum vrei tu, altfel decât se așteaptă de la tine.

– N-am înțeles prea bine ce-ai spus, Coco. Ce crezi?

– Să presupunem că te îndrăgostești de un bărbat, pe care Tessa nu-l place.

– Eu nu mă mai îndrăgostesc, răspunse Tina încăpățânată.

– Asta o spui acum, râse Coco, însă pot să jur că nu vei avea încotro, chiar dacă nu vrei! Și Tessa îți va spune: "Nu, scumpa mea copilă, nu-l accepta pe acest bărbat".

– Va trebui mai întâi să-l cunoască, spuse Tina. Asta îi voi pretinde.

– Vezi tu, la fel poate și ea să-ți pretindă, mai întâi să cunoști omul, cu care ea poate, subliniez poate, va dori să trăiască împreună. Sau crezi că o femeie la patruzeci de ani nu are aceleași drepturi ca o fată de nouăsprezece?

– Ea va rămâne pentru totdeauna o mamă, spuse Tina.

– Ei, atunci fii puțin atentă, să admitem că nu vei fi mamă la nouăsprezece sau la douăzeci de ani și te

confrunți deodată cu aceeași problemă, spuse Coco sec. Și hai să mergem în atelier. Vreau să te pictez.

– Și dacă n-am chef? întrebă Tina.

– Atunci, rămâi aici. Ideea mea era să nu-i impui nimănui ceva și să nu aștepți nimic de la nimeni, ceea ce de bunăvoie nu este pregătit să facă.

Tina sări în sus și o cuprinse după gât.

– Iartă-mă, dacă ți-am făcut vreun rău, Coco, izbucni ea într-un plâns cu sughițuri.

– Tu nu-mi poți face rău, micuțo. Doar te iubesc. Dar o iubesc și pe Tessa. Dar dacă trebuie să fiu între voi, atunci trebuie să-ți spun, o voi alege pe aceea care va rămâne singură.

***

Tessa și Felix ar fi dorit ca aceste puține ore care le mai rămăseseră să nu le fie tulburate de nimic. Când o conduse pe Tessa la aeroport, fața lui nu mai prezenta nici o umbră de îndoială.

– Ne-au mai rămas doar două săptămâni, iubito, spuse el duios. Apoi n-o să-ți mai dau drumul niciodată, nu mai vreau "dacă" sau "poate".

– Dacă sau poate, repetă Tessa. Am spus da, Felix.

Nu mai erau tineri, dar arătau astfel, cum numai o pereche proaspăt logodită putea fi. Multe priviri se întoarseră după ei, când se sărutară de rămas-bun; doi oameni, care se iubeau, care aparțineau unul celuilalt și care vroiau să-și petreacă împreună timpul care le mai rămăsese.

– Să-mi dai telefon imediat ce ajungi acasă, spuse Felix. Știi doar cât sunt de neliniștit.

Tessa încercă să surâdă.

– Să vorbești cu Nanette, dar te rog să nu-i spui că am fost căsătorită cu Kai. Nu se știe niciodată cât de profundă a fost prima dragoste.

Și din nou Tessa avu la dispoziție o oră întreagă să se lase în voia gândurilor, doar că de această dată se gândea la viitor, și nu la trecut.

În timp ce la Düsseldorf avionul se ridica în aer, Coco, la München insista să se grăbească.

– Trebuie să plecăm, Tina.

Doar vrem s-o luăm pe Tessa de la aeroport.

– De unde ți-a venit ideea? întrebă Tina. Poate vine abia mâine dimineață.

– Tu ai spus că vine cu avionul în seara asta și dacă Tessa spune ceva, o vom opri.

Coco conduse automobilul său vechi, dar de încredere, direct spre aeroport și într-o viteză care-o făcu pe Tina să-și piardă auzul și văzul.

Tessa deja aterizase și nu trebuiră să aștepte mult până la sosirea ei. Cu multă suspiciune, Tina observă imediat că un bărbat încă tânăr o ținea strâns de braț și-i vorbea. Iar Tessa râdea prietenos. Acesta o fi oare Felix? Ar putea mama ei să facă una ca asta, să se lase cucerită de un bărbat atât de tânăr? Tina clocotea și în timp ce Coco o întâmpină pe Tessa râzând și se grăbea spre ea, fata se trase îndărătnic înapoi.

– Tina! o strigă Tessa. Apoi Tina auzi cum o prezenta tânărului domn. Aceasta este fiica mea, Patrick. De obicei, nu este așa de prăpăstioasă.

Tina era cuprinsă de sentimente atât de contradictorii, încât nici nu înțelese bine cuvintele

mamei sale. În orice caz, privirea tânărului domn o puse în încurcătură. Înțelese însă că este vorba de Patrick de Jost, iar mama sa îi reaminti cu o intonație blândă că familia contelui Jost se numără printre cei mai buni clienți ai ei.

Tânărul își luă apoi rămas-bun într-un mod foarte politicos și își manifestă dorința de a le revedea curând. Și atunci o privi țintă pe Tina.

– Complet nerușinat, spuse Tina, când se așezaseră toate în automobilul lui Coco.

– Cum așa, nerușinat? întrebă Tessa. A fost foarte politicos. Ne-am întâlnit cu totul întâmplător în Halle. El venea din Hamburg.

– M-a măsurat așa, apreciativ, continuă Tina, furioasă.

Coco râse.

– S-ar putea spune admirativ, o corectă ea.

– Credeam că ai făcut rost de un cavaler tânăr să te ajute, explică Tina sincer. Fața ei avea ceva luminos și când Tessa și Coco izbucniră în râs, râse și ea.

– Ei bine, pot să-ți vină astfel de idei, când ai o mamă frumoasă și tânără.

– Mulțumesc pentru compliment. Tu ai putea să intri într-o astfel de relație cu Patrick. Și el are o mamă tânără și foarte drăguță și e tot timpul alături de ea, ca nu cumva să intre în capcana vreunui curtezan înfocat.

– Nu sunt alături de nimeni. Dar am grijă ca tu să nu cazi în capcana nimănui, spuse Tina cu subînțeles.

Fața Tessei se întunecă, dar Coco luă repede o mână de pe volan și o bătu ușor pe Tessa peste genunchi, s-o liniștească.

– Ai avut succes la Düsseldorf? întrebă Tina după o lungă tăcere, când aproape ajunseseră acasă.

– Da, s-ar putea spune că da, răspunse Tessa. O să mai vorbim despre asta.

Clara dispăruse în bucătărie să aducă un ceai și să pregătească o mică gustare. Tessa intrase și ea la baie pentru un sfert de oră.

– Atât de înverșunată nu te-ai arătat niciodată, Tina, își dădu Coco cu părerea.

– Am crezut că e Felix, bombăni Tina.

– Ce gând ciudat, râse Coco.

Și eu am avut odată un mic flirt cu un tânăr domn foarte chipeș. Nu poți nici să bănuiești ce clipe savuroase se pot petrece la o vârstă matură. Dar Tessa este prea conservatoare pentru asta.

– La ce sunt prea conservatoare? întrebă Tessa intrând.

– Pentru un flirt cu un tânăr domn, spuse Coco în grabă.

– Mă păstrez pentru prietenii mai vechi pe care-i prețuiesc, explică Tessa vesel, implicându-se în tema pe care o abordaseră ele și pe care ar fi vrut s-o dezvolte cu mare plăcere în prezența lui Coco.

– Felix, plasă Tina repede.

Pentru o clipă, Tessa își pierdu cumpătul. Dar Tina fu destul de corectă, încât începu să explice cum a găsit cartea poștală de la Felix.

– Da, Felix s-a dovedit a fi un prieten adevărat și cinstit, explică Tessa cu calm.

– Și de ce eu nu știu nimic despre el? întrebă Tina

– Pentru mine n-a existat nimic mai important decât tine, Tina, spuse ea încet. Acum însă, tu ai nouăsprezece ani și într-o zi vei iubi atât de mult un

bărbat, încât vei pleca împreună cu el. Atunci, ar fi nedrept ca eu să intervin între voi.

– Și dacă îți jur că nu mă voi căsători niciodată și voi rămâne mereu cu tine? întrebă Tina.

– Acest jurământ nu ți-l pot accepta. Nu te încăpățâna pe o astfel de idee, Tina! Aș vrea să vă vorbesc despre Felix.

– Dar nu vreau să aud, replică Tina violent.

– Nu vrei mai întâi să-l cunoști înainte de a-l judeca nedrept? întrebă Tessa cu un calm impus.

– Nu.

Tessa rămase blocată.

– Atunci, dă-mi voie să discut singură cu Coco, spuse ea.

Tina se ridică. Ochii ei străluceau de furie. Ieși imediat din cameră și trânti ușa.

– Nu trebuie să te lași subjugată, Tessa. Tu nu ți-ai permis nici cea mai mică plăcere de când ai adus-o pe lume și nu este dreptul ei.

– N-am să dau înapoi de această dată, spuse Tessa. Dar am neapărată nevoie să-mi fii alături, Coco.

– Desigur, te poți baza pe mine cu certitudine.

Această discuție aduse chiar pentru Coco unele surprize.

– Nu va trebui să-mi mai fac griji pentru tine în viitor, dacă te căsătorești cu Felix Vellentin. De micuța Nanette pot să-mi amintesc doar ca prin vis. Ea l-a bombardat pe Kai cu scrisori de dragoste. Dacă bătrânul Vellentin n-ar fi venit cu regulile sale, probabil Nanette ar fi devenit doamna Morland. În spatele ei stăteau multe milioane.

– Pe mine nu mă interesează milioanele.

– Aș fi ultima de pe lume dacă nu ți-aș dori din tot sufletul să ai cu adevărat noroc, Tessa, spuse Coco. Trebuie doar să mă gândesc exact cum s-o tentez pe Tina cu un serviciu la cei din familia Wildeck. Dar Ibiza ar putea fi o tentație. Păstrează-ți dragostea! Totul va veni de la sine. Lasă totul în grija mea.

***

Felix vorbise cu sora sa între patru ochi.

Era o persoană elegantă, pe care nimeni n-ar fi crezut-o că are doi copii. Felix îi prezentă cumnatului său regrete pentru situația cu care se confrunta. Acesta era un om deosebit de calm, nu prezenta nici un fel de interes pentru escapade, și nici nu s-ar fi gândit vreodată la ele, dacă toanele soției sale nu l-ar fi călcat pe nervi.

– Draga mea Nanni, te va surprinde să afli că am intenția să mă căsătoresc, reuși Felix să spună.

Ea îl privi cu mirare în ochi.

– Cine a reușit să te convingă? întrebă ea aproape fără suflare.

– Acesta e secretul meu. Ai să afli după ce ai să te liniștești. Viitoarea mea soție iubește armonia mai presus de orice.

El o cunoștea bine pe Nanette. Știa dinainte că noutatea o va bulversa. Și se pregătise pentru asta.

– Am un plan, explică el. Dacă vrei să mă asculți un sfert de oră, dacă reziști fără să mă întrerupi, te voi informa cu tot ce trebuie să știi. Îți amintești de Colette Morland?

Nanette simți că are urgent nevoie de aer.

– Vrei să te căsătorești cu ea? Dar e mai în vârstă decât tine. Ei, știu eu, poate fi totuși atractiv, însă ...

– Parcă nu trebuia să mă întrerupi, îi aminti el. N-am intenția să mă căsătoresc cu Coco. Am întâlnit-o întâmplător. Am schimbat câteva vorbe și mi-a povestit că nepoata ei caută un serviciu pentru perioada vacanței.

– Nepoata ei? Fiica lui Kai Morland? Nanette tresări, dornică de noutăți. Ce s-a întâmplat cu mama ei?

– Ea își câștigă existența drept creatoare de modă, răspunse Felix

– Kai nu i-a lăsat mai nimic, spuse Nanette. Era atât de tânăr, când a trebuit să moară.

– Încă mai plângi după el? o întrebă Felix ironic.

– Cum alții plâng după James Dean, răspunse ea cu o privire melancolică. La șaptesprezece ani, totul este un vis.

– Pentru tine ar fi trecut repede, dacă ai fi rămas împreună cu el, spuse Felix. Nu te-ai gândit niciodată la asta, că Jimmy ar fi putut să se îmbolnăvească atunci când tu i-ai dat fiului vostru numele lui Kai?

– Ei, dar Jimmy râde și acum de prima mea dragoste. Și în afară de asta, dragul meu frate, aș vrea să-ți amintesc că îmi iubesc soțul și că din dragoste m-am măritat cu el.

– Nett, asta doream să aud, spuse Felix. Și pentru că ești o mamă bună, nu vrei să le faci copiilor o bucurie și să zbori cu ei la Ibiza? Așa ai putea să-ți destinzi nervii prea solicitați, s-o cunoști și s-o ocrotești pe Tina Morland.

Ea ar putea să-i ajute pe Kai și pe Jessi la limbile străine. Cunoaște bine franceza, engleza, spaniola și italiana.

– Să sperăm că știe și germana, spuse Nanette. De la cine o fi moștenit asta? Kai nu era totuși atât de inteligent. El nu știa multe, decât despre automobile. Iar mama sa mi-ai spus că s-a apucat de creație în modă.

– Bunicul ei a fost un recunoscut om de știință. Unele trăsături nu se transmit decât la a doua generație. Felix râse în sinea sa. Cred că m-am convins că prima dragoste nu se uită niciodată, constată el în treacăt.

– Asta e o prostie absolută, cu asta vrei ca Jimmy să-mi întoarcă spatele. Ei, uite, dacă asta vrei neapărat, am să-ți spun că Jimmy este mândru că pe fiul nostru îl cheamă Kai. I-am făcut o scenă din cauza Lisei și i-am spus atunci drept răzbunare că prima mea dragoste a fost Kai Morland. S-a blocat de supărare. Și ce crezi, cât de supărat va fi dacă eu o voi lua pe fiica lui Kai Morland cu mine la Ibiza? Nu merge, Felix, oricât de mult aș vrea s-o cunosc, nu mă pot prinde în jocul tău.

– Lasă-mă pe mine să vorbesc cu Jimmy. Tu ai păstrat unele sensibilități, pe care în naivitatea ta nu le poți înfrânge și nu poți judeca la rece. O să te anunț ce-am făcut, Nanni.

Felix ieșise afară și începuse să discute cu nepotul și cu nepoata, care vroiau să afle ce se întâmplă cu vacanța promisă.

– Veți merge în orice caz la Ibiza, vă promit, le explică el.

***

Tina deveni mai prietenoasă pe seară, când ședeau toate trei împreună. Prezența lui Coco era motivul principal. Coco transmitea parcă o stare de pace, în timp ce Tessa era încă agitată.

– Parcă vroiai să vorbești cu Tessa pentru Suzi, spuse Coco neutru.

– Cine e Suzi? întrebă Tessa.

– O fată din grupul nostru. O să aibă un copil. A fost logodită și totul era pregătit de nuntă. Apoi acest domn Heini a lăsat-o să-l aștepte.

– Heini? întrebă Tessa îngândurată.

– De fapt, îl cheamă Fred Lechner.

– Îl cunoști? întrebă Tessa.

– Îl cunoșteam, explică Tina rece. Acum nu-l mai cunosc. Așa o canalie! Suzi este o fată atât de drăguță.

– De ce a lăsat el să se aleagă praful? întrebă Tessa, marșând pe tonul Tinei.

– Pentru că cineva l-a convins că nu mai e modern să te căsătorești și că Suzi vrea doar să-l lege de ea cu copilul.

– Tina spunea că Suzi știe să coasă foarte bine, interveni Coco.

– Suzi poate lucra la mine cu mare plăcere, atât timp cât nu-i va fi prea greu.

– Foarte drăguț din partea ta, "pisicuțo", spuse Tina cu căldură. Ea chiar coase foarte frumos și creează chiar modele nostime.

– Ai fi putut să-mi spui mai de mult, spuse Tessa.

– Ea ar fi vrut să se căsătorească. Noi n-am vorbit însă despre lucruri intime. Eu eram mereu cu Jerry și... ea s-a retras în carapacea ei. Ei, în sfârșit, nu prea m-am interesat de alții. Și asta a fost o greșeală.

Tema "Jerry", Tessa nu vroia s-o abordeze, doar dacă Tina însăși ar fi dorit să discute despre asta, și părea că este decisă să nu vorbească despre el.

– Despre serviciul meu din timpul vacanței aș vrea să vorbim, "pisicuțo", explică ea apoi cu o voce ușor timidă.

– Cum crezi tu. Eu n-am nimic împotrivă, răspunse Tessa îngăduitoare. Ce-ai vrea să faci?

– O familie amabilă, o prezență nostimă, apă, soare. Așa ceva ar fi o petrecere plăcută a timpului și aș face totodată un serviciu.

– Și ce serviciu ți-ar plăcea să faci?

Vreau să spun, te-ai gândit deja la ceva, cu ce ai vrea să începi?

– Translatoare la un manager sau ceva asemănător. Poate chiar la un politician. Caut oricum ceva interesant.

Optimismul tinereții, gândiră în același timp Tina și Coco.

Dar poate Tina auzise de copii norocoși care n-au suferit umilințe dureroase.

Să sperăm, gândi Coco, când se întinse apoi în pat. Poate că n-am planificat nimic greșit. Dar aceste gânduri nu-i putură răpi somnul.

Totul se potrivi fără probleme, aproape perfect, cum se exprimă Coco mai târziu. În ziua următoare, Tina o aduse pe Suzi la Tessa la atelier, iar aceasta se ocupă intens de tânăra femeie care nu era cu mult mai mare ca Tina și care vroia să-și croiască propria viață cu mult curaj.

Avea talent, asta stabili Tessa imediat și apucase pe calea cea bună pentru această meserie. Câteva zile mai târziu, Tessa se gândi că Suzi va putea deveni urmașa sa în atelier.

Între timp, vorbea în fiecare zi cu Felix la telefon, însă uită să-i spună lui Coco despre combinația pentru Tina și familia de Wildeck. Coco începu desigur discuția foarte rafinat. Avea noutăți pentru Tina.

– Îi cunosc pe cei din familia Wildeck de mult timp, începu ea. Baronul de Wildeck este de profesie geolog – botanist.

– Ciudat, și Jerry era interesat de asta. Jerry n-avea altceva în cap.

– Cum îl cheamă de fapt pe Jerry? întrebă Coco. Ai amintit odată, dar am uitat.

– Acum, nu mai are importanță. Nu vreau să mai știu nimic despre asta. Acum vreau să devin doar o femeie cu serviciu.

– Ca Tessa, ca mine, spuse Coco râzând. Tu singură trebuie să decizi dacă vrei să accepți acest serviciu, altfel Nanette va apela la altcineva.

– Deja m-am decis. Ibiza trebuie să fie un loc mirific, spuse Tina, și "pisicuța" n-o să sufere prea tare dacă nu mă mai vede șase săptămâni.

– N-ai voie să gândești așa, Tina, spuse Coco, cu o duritate neobișnuită. Tessa a fost întotdeauna tolerantă. A luat-o pe Suzi fără să știe nimic despre ea. A avut mereu o ureche atentă pentru tine și problemele tale.

– N-am nici un fel de probleme, replică Tina, încăpățânată. Îți mulțumesc că mi-ai găsit această slujbă, Coco. Când este plecarea?

– Vinerea următoare. Te duc eu la Frankfurt.

– Vino cu mine până la Ibiza! o rugă Tina.

– Nu-i o idee rea. Mă mai gândesc.

Capitolul 4

Felix era mulțumit, dar unele îngrijorări tot avea. Avusese o lungă discuție cu cumnatul său și ajunsese cu surprindere la concluzia că o astfel de vacanță a mariajului lor nu putea decât să fie de bun augur pentru amândoi.

Jimmy dorea să-și încheie lucrările sale științifice. Avea nevoie de liniște. Nanette îl făcea să se enerveze. În afară de aceasta, secretara lui, Lisa, dorea să se căsătorească și apoi va mai rămâne la el doar două luni.

Felix îi povesti totul surorii sale, însă ea râse la auzul veștilor.

– El vrea doar să mă știe în siguranță, Felix. Dar mă voi bucura de vacanță. Jimmy se va mira. Mă bucur pentru micuța Morland. Mă bucur și s-o revăd pe Coco. Vrei să ne duci tu la Frankfurt, Felix?

– Nu, nu se potrivește, Nanni, mai am de rezolvat o rugăminte, o foarte mare rugăminte. Nu aminti de numele meu în fața Tinei Morland. Și acum, vreau să mai fac un mic zbor cu Kai și cu Jessi.

– Mai lasă zborurile! Rezultatele lor nu sunt tocmai bune. Jimmy este la fel de vinovat pentru asta. El vrea să lase copiii să se dezvolte complet liberi.

– Vrea să le ofere copilăria pe care n-a avut-o el, Nanni, și la asta ar trebui să te mai gândești.

Însă, ce vorbi Felix apoi cu Kai și cu Jessica, ea nu mai află. Amândoi îl iubeau mult pe unchiul lor, profund și cu tot sufletul. El le era cel mai bun prieten. Puteau veni la el cu toate problemele lor mai mici sau mai grave. Și acum erau aliații lui cei mai fideli. Felix știa că se poate baza pe Kai și pe Jessica. Când o sună pe seară pe Tessa, nu-i spuse decât scurt, dar cu o voce duioasă:

– Aici, totul e în ordine, iubito.

– Și aici se pare că totul merge bine, răspunse ea. Tina își pregătește garderoba. Am putea să vorbim mai mult, ea a ieșit puțin cu Coco.

– Lui Kai și Jessi le-am spus câte ceva. Nu totul, desigur, dar sunt complicii mei. Mi-au promis că nu vor pomeni numele meu în fața Tinei.

– Și Nanette?

– Ei i-am dat o altă explicație. Despre asta o să vorbim când ne vedem. Mă bucur mult pentru vacanța noastră, Tessa.

– Și eu, răspunse ea. Dar cum e cu Jimmy?

– El știe precis despre ce e vorba. S-a bucurat în taină că poate lua parte la visul nostru secret. Mii de sărutări, dragostea mea.

– Ți le retrimit, șopti Tessa.

***

– Nu-ți lua o garderobă elegantă, o sfătui Coco pe Tina, în timp ce aceasta își pregătea al doilea

geamantan. Nanette nu trebuie să știe că Tessa este în spatele importantei firme Tesmor-Mode. I s-ar părea ciudat că vrei să-ți iei o slujbă de vacanță.

– Dar n-am nici o intenție să-i povestesc despre relațiile dintre noi, tu trebuie să știi că pentru mine eleganța n-are nici o valoare. Ea mă face să arăt mai mare decât sunt!

Coco o observa râzând. Ea se prezenta desigur chiar mai tânără decât era, tânără și proaspătă. Apoi, privirea i se opri asupra minunatelor și vaporoaselor rochii de vară, care stăteau frumos aliniate în șifonier.

– Astea ai putea să le iei, își permise ea o părere.

– Pe-asta am s-o îmbrac astă seară. Sărbătorim despărțirea noastră la clubul de tenis.

– Trebuie să plecăm mâine dis-de-dimineață, cel târziu la opt trebuie să fim la aeroport, Tina, îi aminti Coco.

– Te poți încrede în mine.

Tina dispăru apoi la baie. Tocmai atunci, sună telefonul. Spre surprinderea lui Coco, sunase doamna de Jost. Coco îi spuse că Tessa este probabil

încă la atelier. Atunci, aceasta începu să povestească pe un ton când mai puternic, când mai blând, și-i transmise între altele că ea și Tessa, și desigur Tina, sunt invitate cu mare plăcere la o petrecere în grădină, care va avea loc săptămâna viitoare.

Coco fu obligată s-o informeze că Tina pleacă deja mâine și probabil Tessa va intra în concediu săptămâna viitoare.

– Oh, păcat, spuse doamna de Jost. Ne-am putea întâlni măcar astă-seară?

– Tina este astă-seară invitată la clubul de tenis, îi explică Coco. Am să-i transmit Tessei că ați sunat. Trebuie să vă mai dau telefon?

– Da, ați fi foarte amabilă.

"Oare ce-o fi în spatele acestui telefon?" se gândi Coco, deși altfel s-ar fi bucurat s-o poată vedea acum pe Gisela de Jost, care se învârtea tot timpul în jurul fiului său, apoi, nu fără regret, râse.

– Ai ghinion, Patrick, spuse ea. Micuța Morland este astă-seară la clubul de tenis, să serbeze despărțirea de colegi, iar mâine dimineață pleacă. Așa că nu e nimic de făcut.

Patrick surâse în fugă.

– Atunci, am s-o caut la clubul de tenis, Ma.

Gisela râse subțire.

– Cum arată fata?

– Nesărutată, răspunse el laconic.

Ea își reținu o observație, deoarece știa cât de sensibil putea fi fiul său când era vorba de propriile sentimente.

***

Tessa fu surprinsă peste măsură când Tina plecă, dar nu-i arătă. Însă nici nu putea tăgădui că a intrat într-o situație care nu putea fi explicată în câteva cuvinte. Poate se afla în fața unei astfel de probe de foc, care apare uneori între mamă și fiică.

– E un joc riscant, Coco, spuse Tessa.

– Așa e, dar cum îi merge lui Suzi? schimbă ea subiectul.

Fața Tessei se întunecă.

– Am dus-o la spital, de aceea am întârziat. A avortat.

Coco rămase șocată.

– Mai bine să nu-i spunem Tinei. O va afecta și va dori să rămână aici.

– Pentru Suzi este mai ușor așa. Va rămâne la mine. Am s-o pregătesc să lucreze bine. Fata are talent.

– Doar nu vrei să-ți amâni concediul, Tessa?

– Nu, avem oricum vacanță de lucru. Ai putea să te interesezi tu puțin de Suzi, Coco?

– Bineînțeles. Se poate odihni la mine în voie.

Tessa îi strânse mâna cu recunoștință.

– Pe tine m-am putut baza totdeauna, Coco. Cu ce aș putea să răsplătesc vreodată afecțiunea ta?

– Asta mai lipsea acum, Tessa. Tu ai fi putut avea un bărbat mai bun decât Kai. Și lucrul acesta trebuie spus răspicat. Acum, în sfârșit, l-ai găsit. Doresc foarte mult să fii fericită așa cum meriți.

– Știu ce gândești și ce vrei să spui. Este foarte liniștitor să știm cum îi merge Tinei, chiar dacă este departe de noi, nu-i așa?

– Și asta vroiam să-ți spun. I-ai dat telefon doamnei de Jost?

– Da, am promis că ne vedem cu ea mâine la prânz.

Coco nu uitase ce credea Tina despre Patrick. Și nu și-ar fi putut imagina că exact în aceste clipe, Tina privea din nou ochii aceia negri care o remarcaseră la aeroport și-i provocaseră o impresie atât de puternică.

Ea dansase cu una din cunoștințele sale și pe când vroia să se întoarcă înapoi la masă, Patrick de Jost apăru în ușă. Se putea ca providența să-și fi adus contribuția în acest joc, căci partenerul Tinei îl văzu și plecă imediat spre el.

– Ei, Pit, te vedem din nou printre noi? îi strigă el. Unde te-ai ascuns?

Tina îl auzi când Patrick spuse că a avut de lucru câteva săptămâni în Hamburg, apoi Patrick se apropie. Tina îl privea ca hipnotizată. Mai întâi vru să se întoarcă și să plece, dar picioarele-i erau grele, de plumb.

Patrick se înclină ușor în fața ei.

– Ne cunoaștem deja, simpatică domnișoară, spuse el politicos.

– Hei, omule, de când ești așa de protocolar? spuse Tony. Ea e Tina, asul nostru la sport. Nu doar la tenis, la curling, la iahting, golf și multe altele. Și în afară de asta, este geniul nostru la limbile străine.

– Prea mult cu laudele, spuse Tina, îndărătnică.

– Pot să te invit, Tina? întrebă Patrick, când începu muzica.

– Pat dansează mai bine ca mine, îi explică Tony și așa Patrick reuși s-o cuprindă în brațele sale.

– Mă bucur foarte mult că întâmplător ne-am întâlnit, spuse el încet. Mi-am dorit asta din prima clipă.

– Un dans, răspunse ea, apoi trebuie să plec. Mâine plec în vacanță.

Altceva nu știu ce să-i spună, iar când el o apropie ușor mai mult de el, ar fi dorit să nu-i fi spus nici asta.

– Două dansuri sau trei? o întrebă el foarte aproape de ureche. Și cât timp vei fi plecată, Tina?

– De ce vă interesează?

– Aș vrea să vă pot explica, dacă îmi veți da ocazia. Răsuflarea lui îi atingea fruntea, în fața ochilor Tinei totul începu să înoate în ceață. Acum m-a luat prin surprindere, gândea Tina.

– Domnișoară Tina, trebuie să vorbesc cu dumneavoastră, spuse Patrick, nu aici unde este atât de multă lume. Este prea mult zgomot.

Și Tina trăi minunea că nu fu în stare să se opună când o prinse de braț și o scoase afară din club.

Cerul părea fără stele, doar luna atârna ca o seceră îngustă acolo deasupra, iar un vânticel blând mișca crengile copacilor.

– Eu vă iubesc și trebuie să vă gândiți la mine, spunea Patrick. Vă rog să nu uitați asta când veți fi departe, domnișoară Tina.

Inima Tinei bătea cu putere, o simțea până sus în gât, iar sângele îi zvâcnea în tâmple. Din nou se simțea ca anesteziată și incapabilă să scoată o vorbă.

– Am să vă aștept, îi spuse Patrick și apoi o sărută.

Au fost câteva secunde sau o veșnicie, dar viața unui om nu este oare doar o răsuflare în eternitatea universului?

– Am să zbor la Ibiza, reuși ea să spună într-un târziu, și fu singură șocată de sunetul propriei voci. Mi-am luat un serviciu pe perioada vacanței și apoi o să-mi încep activitatea profesională. Undeva. N-o să ne mai vedem.

– O să ne vedem cu siguranță, Tina. Degetele lui îi cuprinseră umărul, scuturând-o.

– Îți spun încă o dată și ai să-ți dai seama. Te iubesc. M-am îndrăgostit de tine din prima clipă. Numele meu e Patrick Jost, te rog să-l ții minte. Aici ai adresa mea. Oricând ai nevoie de mine, telefonează-mi sau trimite-mi o telegramă. Ibiza nu e în afara lumii, în câteva ore pot fi la tine. Pot să te conduc acasă?

– Nu, spuse ea aproape fără grai. Am venit cu mașina mea. Mâine trebuie să mă scol foarte devreme.

– N-ai nimic totuși să-mi spui?

Ea scutură negativ din cap. Privirile li se intersectară.

– La revedere, Patrick, șopti ea. Dar ăsta e doar un vis.

– Te iubesc și vreau să fii soția mea și ăsta e purul adevăr, mai spuse el.

– Așa ceva nu există, murmură ea.

– Ba, există, ai să vezi, spuse el.

Ea îi alunecă din brațe și fugi spre automobil. Văzu cum un alt automobil o urmă până ajunse acasă. Apoi stinse farurile și intră prin poarta de la grădină.

Acum, brațele Tessei o cuprinseră, dar ea privi înapoi și văzu automobilul care o însoțise.

– Ai venit repede înapoi, spuse Tessa, oarecum mirată.

– Sunt obosită, "pisicuțo", răspunse Tina.

– Și foarte cuminte, spuse Coco cu o voce blândă.

Tina își trecu degetele răsfirate prin păr.

– Da, am fost foarte cuminte, răspunse Tina. Atât de repede n-am să mă las să-mi pierd echilibrul. Apoi îi dădu Tessei o sărutare și încă una lui Coco și se retrase în camera ei.

***

Deșteptătorul Tinei sună la șase fix. Tina sări cu ambele picioare din pat. Începea o nouă zi și tot ce trăise cu o seară înainte părea pentru ea de domeniul visului, care o ținuse până în această clipă în captivitate.

Dragostea e relativă, îi spusese Jerry odată. Adevărații îndrăgostiți trebuie să poată discuta deschis între ei despre toate.

Totul este distrus, îi spusese Suzi odată. Abia acum reveni Tina la realitate, când se așeză la masa de dimineață.

– Cum îi merge lui Suzi? Îi place la tine? Te înțelegi bine cu ea, "pisicuțo"? întrebă ea.

– Totul este în cea mai bună ordine, Tina, răspunse Tessa.

– Chiar, totul? Vocea ta sună cumva ciudat.

– Este prima noastră despărțire mai îndelungată, micuța mea.

– După fiecare despărțire există o revedere, cită Tina din memorie, "însă unele mai stranii", gândi ea cu privire la Patrick.

Tessa o privi direct în ochi.

– Ai putea să-ți petreci vacanța împreună cu noi, cu Felix și cu mine, Tina, spuse ea încet.

– Ah, să nu începem iar cu asta! Fiecare om are dreptul la libertatea proprie. Îți doresc timp frumos și odihnă plăcută.

"Este ciudat de înverșunată", gândi Coco. "Ce s-a întâmplat?"

– Vă duc la aeroport, spuse Tessa.

– Nu, urăsc aceste ceremonii de despărțire, o contrazise Tina violent. Poți să vii să mă iei când mă voi întoarce.

– Te vei întoarce cu plăcere, Tina? o întrebă Tessa tremurând.

– Desigur. Poate voi deveni mai deșteaptă și mai tolerantă!

Tessa avea lacrimi în ochi, când Tina o îmbrățișă.

– Sper, draga mea. Să nu uiți niciodată cât de mult te iubesc.

În vocea Tessei păreau să se amestece și alte gânduri: "Te iubesc. Te-am iubit din prima clipă. Ne vom revedea curând, Tina."

Tina își sărută mama.

Buzele sale nu spuseră însă nici un cuvânt, se așeză lângă Coco în taxi, apoi fu scuturată de un plâns înăbușit, cu sughițuri.

Coco își așeză brațul ocrotitor pe umerii ei.

– Ibiza, este precis o călătorie plăcută, Tinuțo, spuse ea duios. Și dacă cei din familia Wildeck te enervează, pur și simplu vii acasă.

– Dar "pisicuța" nu va fi acasă, șopti Tina.

– Ai să mai auzi de ea. Ai să afli unde o găsești. Și dacă nu te vei decide să pleci la ea, vii la mine. Vom trece noi și prin asta.

Coco continuă să-i vorbească pe un ton indiferent, de conversație, în timp ce în sinea ei se zbuciuma. Era un monument de stăpânire de sine.

După ce-și ocupară locurile în avion, Tina se cuibări în brațele ei.

– De când n-ai mai văzut-o pe doamna de Wildeck, Coco? întrebă ea, după ce avionul se ridicase deasupra norilor.

Coco privea prin hublou afară.

– Trebuie să fie foarte mult timp de atunci. Nu mai îmi aduc aminte când, micuțo. Copiii Nanettei

au cincisprezece și treisprezece ani. Ea trebuie să se fi căsătorit acum șaptesprezece sau optsprezece ani.

– Cum este soțul ei? întrebă Tina.

– Cum? Coco era de-acum iritată. Este un recunoscut geolog-botanist foarte simpatic. Tu mă cunoști doar, schimbă ea direcția discuției, deoarece tema devenise incomodă. Îmi place să trăiesc în lumea mea.

Acum, deja aterizau.

Coco știa că Nanette și copiii trebuia să fie deja la Frankfurt. Avionul spre Ibiza trebuia să plece în circa cincizeci de minute.

Deși n-ar fi crezut că este posibil, o recunoscu pe Nanette imediat, iar Nanette ezită doar o clipă după ce o văzu pe Coco.

– De necrezut! exclamă ea. După atâția ani, chiar nu te-ai schimbat, Coco.

– Ne putem privi cu aceiași ochi ca altădată, spuse Coco cu căldură.

De față erau Kai și Jessica, iar în spatele lui Coco era Tina. Ei nu se văzuseră niciodată până acum.

Nanette o privi pe Tina.

– Nepoata mea, o prezentă Coco.

– Mă bucur mult să te cunosc, Tina, spuse Nanette. Ei sunt Kai și Jessica.

– Hello, îi salută Tina. Jessica? O mică ezitare. Kai?

Tânărul era la fel de înalt ca ea.

– O să stăm împreună, Tina, spuse el.

Jessica o privea pe Coco gânditoare.

– Dumneavoastră de ce nu veniți cu noi? întrebă ea.

– Poate am să vin. Aș vrea mai întâi să văd cum se acomodează Tina. Știi, eu locuiesc într-o gospodărie țărănească, nu mă despart cu plăcere de acele locuri.

– Aș vrea și eu să-mi petrec vacanța o dată într-o gospodărie țărănească, spuse Jessica.

– O să mai vorbim despre asta, râse Coco. Loc este destul. Am să discut cu Nanette propunerea ta.

– Ai niște copii foarte reușiți, Nanette, spuse Coco încet; Tina și cei doi copii se îndepărtaseră puțin, așa încât ambele femei puteau discuta netulburate.

– Au crescut deja mai înalți ca mine, răspunse Nanette.

Tina este o frumusețe. Coco, dar nu seamănă deloc cu tatăl ei.

– Arată exact ca mama ei, spuse Coco.

– Tessa e atât de frumoasă?

– Încă mai frumoasă, răspunse Coco. Acum aș dori să-ți spun ceva, ca toate să fie la locul lor, Nanette. Fratele tău o iubește pe Tessa și vrea să se căsătorească cu ea, dar Tina nici nu vrea să audă de el. Nu spune nimic! Nu avem mult timp. Tina nu l-a văzut niciodată pe Felix și abia acum a aflat de existența lui. Ai totul în mână, vezi ce se poate face.

– Ar fi trebuit să vorbim în prealabil, Coco, spuse Nanette. Sunt mama a doi copii și îți promit că Tina va fi bine tratată, ca și cum ar fi fiica mea.

Capitolul 5

Ce îi impresionase pe Kai și pe Jessica în timpul acestui zbor fusese blândețea mamei lor.

Nanette nu-i mai cicălea, iar când Kai făcu observația că mâncarea ce le-a fost servită e bună de aruncat pe fereastră, mama l-a aprobat.

– Așa e, Kai, dar să nu ți se facă apoi foame, spusese ea. Mai târziu ai să primești ceva bun și gustos.

Față de Tina, încercă să se scuze că n-a știut că deservirea este atât de proastă.

– Nu-mi este foame, doamnă de Wildeck, spuse Tina

– Aș vrea să nu fim atât de protocolare. Mă cheamă Nanette. Poți să-mi spui liniștită pe nume, Tina.

– Ei, cum, replică Tina. Mie îmi place mai mult așa. Dumneavoastră sunteți foarte amabilă.

– Și tu, Tina, îi răspunse Nanette.

Kai o privea pe Tina mereu de la locul său. Pentru el Tina era o adevărată revelație, o privea ca pe o prințesă. Ea nu era o doamnă ca mama sa, era mult mai frumoasă decât orice actriță de film, dintre toate pe care le văzuse până acum, era tânără și desăvârșită.

– Ai un prieten, Tina? o întrebă el gânditor, după un timp de observație.

– Nu, răspunse Tina.

– N-ai fost îndrăgostită niciodată? întrebă el.

– Nu, răspunse Tina, dar în aceeași clipă știu că este o minciună sau o autopăcăleală, căci îl vedea pe Patrick cu ochii minții.

– Dacă aș fi prietenul tău, nu te-aș lăsa nici o clipă singură, spuse Kai.

Nanette trase cu urechea.

Tina râse.

– De ce nu, Kai? îl întrebă ea.

– Ești așa de drăguță, spuse el melancolic.

Zborul se termină repede și întrerupse discuția celor trei tineri.

Apoi fură luați în primire de un domn de vârstă medie, de statură atletică, care o miră pe Nanette, însă îl strigă cu o voce prietenoasă:

– Alfonso, ce surpriză plăcută! îl salută ea.

Pentru Kai, cel mai important lucru era că va putea să-și potolească foamea. Tina se minuna într-o contemplare visătoare de priveliștea extraordinară și de încântătoarea bogăție de flori, în care se afla cufundată marea proprietate.

– Așa ceva aranjează tata, explică Jessica, plină de mândrie. El știe exact unde trebuie sădite plantele și unde trebuie așezate florile și a descoperit o artă rară de aranjare a lor.

Nanette se interesă pentru moment de aranjarea camerelor, pe care le inspectă cu mare atenție. Nu găsi nimic de modificat. Totul era așezat la îndemână, totul era făcut să-ți ofere comoditate și confort.

– Vom petrece o vacanță frumoasă, spuse mulțumită Nanette, după un timp. Acum să ne aranjăm în camere.

– Pot să vă ajut cu ceva, doamnă Nanette? întrebă Tina, politicoasă.

– Nu dragă, pentru asta există cameristă, Tina. Tu nu trebuie să te ocupi decât de Kai și de Jessica, pentru ca ei să nu fie prea zburdalnici. Ar fi desigur foarte frumos dacă ar putea să-și dezvolte cunoștințele la limbile străine cu ajutorul tău, căci în special pentru ele n-au nici un pic de aptitudini.

– Trebuie neapărat să vorbim chiar acum despre școală? bombăni Kai. Doar suntem în vacanță! Aș vrea mai întâi să merg să înot.

– Abia ți-ai umplut stomacul, mai așteaptă puțin, îl atenționă Nanette. Trebuie să ne aclimatizăm încetul cu încetul. Odihniți-vă mai întâi!

– De ce să ne odihnim? întrebă nemulțumit Kai. Am putea să vizităm împrejurimile cu bicicletele. Unchiul ... Și primi scurt un ghiont de la Jessica, să-și aducă aminte că nu trebuie să vorbească despre unchiul Felix. Tina era însă atât de adâncită în

visare, încât nu auzise deloc vorbele lui. Ea trăia acum sentimentul tristeții când se gândea ce frumos ar fi fost, dacă ar fi putut acum să audă vocea puternică, duioasă a lui Patrick șoptindu-i la ureche.

***

– Ce planuri de vacanță ai Patrick? își întrebă Gisela de Jost fiul. Parcă era vorba de insulele Barbados?

– Nu. Afacerile înainte de toate. Poate mă reped o săptămână la Ibiza.

Ochii ei îl priviră nedumeriți.

– Ibiza? De unde până unde Ibiza?

"De ce nu i-ar spune? El n-a avut niciodată secrete față de mama sa!"

– Tina Morland a plecat acolo. Și-a luat un serviciu pe perioada vacanței.

Gisela se miră.

– Avea nevoie de asta?

Nu mi-am închipuit niciodată că această Tessa Morland a ajuns să aibă atâta succes.

– Tina este o fată modernă, spuse Patrick. Poate că și ea este ținută puțin din scurt de mama sa sau să spunem mai bine prea dădăcită.

Urechile Giselei auziră doar "și ea".

– Tu te simți prea dădăcit? întrebă ea ceva mai tare. Și-i aruncă între timp o privire cercetătoare fiului său. Te-ai întâlnit seara trecută cu Tina. Cum v-ați petrecut timpul?

– Scurt, dar nu fără speranțe, răspunse el cu un surâs fugar. Ori devine ea nora ta, ori rămân eu și de-acum încolo agățat de poala ta.

Gisela își îngrijea cu devotament numeroasele sale plante.

– Dragul meu băiat, anul viitor împlinesc cincizeci de ani. Un număr rotund, foarte frumos, care pe mine nu mă sperie deloc. Este însă o vârstă comodă pentru a te bucura de nepoți. Atâta timp cât îți pot îndeplini dorințele știute, și dacă Tina îi seamănă mamei ei, aș putea să o accept ca mamă a nepoților mei.

– Este imaginea fidelă a Tessei, îi explică Patrick. Îi lipsește doar maturitatea.

– Asta vine de la sine când o femeie devine mamă, spuse Gisela liniștită. Pot deja să-mi imaginez că Ibiza este plină de farmec. De ce trebuie de fapt să te oprești pentru afaceri atâta timp în străinătate? Aici oricum, totul merge bine. Mă bucur că ești mai priceput în afaceri decât tatăl tău. Dar nu trebuie să faci totul singur. Trebuie din păcate să mă întrerup, dar putem discuta astă seară în continuare. Ai altceva în plan?

– Nu, Ma.

– Atunci, ne vom simți confortabil, Patrick. Am s-o anunț pe mătușa Luise, chiar dacă va fi bosumflată din nou patru săptămâni. Ei oricum nu-i convine dacă tu vrei să te căsătorești.

– Mătușii Luise oricum nu-i voi cere permisiunea, spuse Patrick calm.

***

Tessa nu se putea plânge în general de clienți, dar Gisela de Jost îi era cea mai simpatică.

Ea o înțelegea și dacă Tessa ar fi avut mai mult timp pentru viața privată, sigur ar fi devenit prietene, dar rămânea mereu o diferență între ele. Gisela nu trebuia să-și facă griji pentru întreținerea traiului zilnic. Dar cum era un om amabil și plin de viață, se înțelegea cu Tessa deosebit de bine.

Tessa veni puțin cam obosită la restaurantul franțuzesc, unde fusese invitată, căci o vizitase între timp pe Suzi la spital, iar aceasta făcuse o stare depresivă. Așa că rămăsese mai mult timp decât intenționase.

Și pentru că era încă puternic impresionată de această drăguță și curajoasă fată, vorbi despre Suzi și cu Gisela.

– Oh, acești bărbați, spuse Gisela indignată. Așa a fost însă în toate timpurile. De aceea ar trebui să nu-i judecăm prea aspru pe tinerii de azi. Ei au exact aceleași sentimente care au existat dintotdeauna, iar femeile sunt, ca și înainte, prejudiciate. Spuneți-mi mai bine ce-aș putea face pentru această fată, Tessa.

Cândva trebuie să încep și eu să mă angajez, pentru ca într-o zi Patrick să nu vă ia pe dumneavoastră drept model.

Tessa rămase fără grai. Ea nu înțelegea nimic, la ce făcea referire Gisela. Dar Gisela nu ezită să-i explice.

– Fiul meu s-a îndrăgostit brusc de fiica dumneavoastră, îi explică ea fără ocolișuri. Vrea să se căsătorească cu Tina.

– Dar nu s-au văzut decât o singură dată în fugă, când le-am făcut cunoștință la aeroport, spuse Tessa, descumpănită.

– Patrick s-a întâlnit cu Tina aseară, la clubul de tenis. El mi-a spus că situația nu este fără speranță. Vrea să-și petreacă concediul la Ibiza și s-o întâlnească pe Tina. Ar fi amabil din partea dumneavoastră să-mi spuneți unde o poate găsi. Chiar atât de mică nu este insula.

– Punta Mara se află pe Formentera, spuse Tessa absentă.

Tessa trase aer adânc. Se afla în fața unei dileme. Trebuia să tacă, trebuia să spună adevărul?

– Tina este o fată destul de independentă, începu ea.

– Ăsta nu-i un lucru rău, își spuse părerea Gisela. Patrick n-ar fi fost interesat de ea, dacă ar fi fost o fată fără personalitate.

– Aș vrea să vorbesc deschis cu dumneavoastră. Tina se află fără îndoială într-un conflict. Și pentru asta, eu sunt de vină.

Discuția celor două doamne a durat vreo două ore, iar acordul dintre ele a fost complet destins.

– Eu găsesc totul extraordinar de romantic, Tessa, spuse Gisela. Avem atât de multe în comun. Și eu am de fapt un vechi prieten, cu care aș vrea să -mi petrec apusul vieții, dacă Patrick va fi deja bine aranjat. Îi doresc o femeie minunată. Ar fi minunat dacă s-ar împlini ceea ce visează tânărul meu domn.

Aveau într-adevăr multe împreună, și în aceste câteva ore deveniseră cu adevărat prietene.

– N-am să mă amestec niciodată, Gisela, îi spuse Tessa, când se despărțiră.

– Nici eu, răspunse Gisela. Dar îmi cunosc fiul. El nu se lasă învins. Mamele deștepte au simțurile

dezvoltate până în vârful degetelor, Tessa. Am încredere în viitor.

Tessa gândea mai realist, dar și ea spera acum la săptămânile de bucurie și fericire alături de Felix. Și când ajunse acasă pe seară, el deja venise. Se lăsă în brațele sale puternice, epuizată după toate emoțiile prin care trecuse în ultimele zile, bucuroasă că-l vede și că se poate relaxa pe umărul lui.

Se bucură de asemenea când Coco purtă o lungă discuție cu el.

Coco îi spuse, apoi:

– Ce aș putea să fac decât să te felicit, Tessa? Acum, mă duc acasă. Ai vorbit cu Suzi, i-ai spus că poate veni să se refacă la mine?

– I-am spus, dar e prea șocată ca să înțeleagă ceva.

– Atunci, am să mă duc eu s-o iau.

– Când?

– Poimâine.

Capitolul 6

Nanette își făcea siesta. Își dăduse și ea seama cât de solicitați fuseseră nervii ei, acum însă se putea relaxa. Copiii n-o vor mai obosi. Tina era exact societatea de care aveau nevoie.

Plecaseră să înoate și să facă plajă. Apoi se întorseseră la bungalou și se opriseră să bea ceva la bufet. Acum ședeau să se relaxeze la umbră în spatele casei, căci la această oră soarele nu putea fi suportat.

Tina reflecta în sinea sa. Se simțea ca un cățeluș. Cel puțin până în clipa când Kai spuse cu voce tare:

– Hei, Jerry, ce faci aici?

– Îmi câștig pâinea, răspunse o voce, care Tinei îi păru cunoscută. Și se ridică brusc.

– Tina, spuse tânărul domn cu o voce răgușită. Cum ai ajuns aici?

Acum se apropie și Jessica.

– Vă cunoașteți? întrebă ea uimită.

– De unde o cunoști pe Tina? întrebă Kai, care sărise și el în picioare.

– Acesta e Jeremias Rüsch, vărul nostru, spuse Jessica.

– Vărul vostru? întrebă Tina fără grai.

– Cum de ești aici, Tina? întrebă Jerry.

– Mi-am luat un serviciu pe perioada vacanței, răspunse ea.

– M-ai spionat! Ai vrut să te apropii de familia mea! strigă Jerry.

– N-am avut habar că ești rudă cu Wildeck, spuse Tina rece. Altfel nici n-aș fi acceptat slujba.

Atunci, apăru Nanette să completeze tabloul.

– Ce se petrece aici? întrebă ea, încă adormită. Alo, Jerry, pe tine nu te așteptam pe aici. Ce faci aici?

– Trebuie să mă ocup de plantări, răspunse el. Acum însă am întâlnit o veche prietenă.

– Nu sunt prietena ta, îl contrazise Tina sarcastic. N-aș fi venit aici dacă aș fi știut că te întâlnesc.

– O, sfinte Dumnezeule, fă totuși pace! se rugă Nanette. Nu putem să discutăm în liniște?

– Eu n-am avut habar că Jerry este rudă cu dumneavoastră, doamnă Nanette, spuse Tina apăsat.

– Nici noi nu-l vedem prea des. Se străduiește să urmeze profesia soțului meu. Mama sa este sora lui Jimmy.

– N-am știut asta, sublinie din nou Tina, nici nu aveam de unde să știu. Mă credeți, nu, doamnă Nanette?

– De ce ar trebui să nu te cred? De unde vă cunoașteți voi de fapt? întrebă repede Nanette.

– Din München, răspunse Tina. Atunci nu-mi dădusem încă examenul de bacalaureat și i-am părut spiritual imatură.

– N-a fost chiar așa, Tina, o contrazise Jerry. Tu vezi totul doar din punctul tău de vedere, dintr-unul greșit vreau să spun.

– Ia-o din loc dacă strigi la Tina! spuse Kai furios.

– Pe mine nu mă poate întoarce așa ușor cu vorba, spuse Nanette împăciuitoare. Mergeți să înotați! Stau eu de vorbă cu Jerry. Apoi îi făcu semn Tinei:

– Dacă nu vrei să-l vezi, am eu grijă de asta.

– De când îl cunoști pe Jerry, Tina? întrebă Jessica.

– De un an, poate ceva mai mult.

– Îți pare rău pentru el? se informă Kai.

– Nu, voi mi-ați fost de ajutor. Am fost o echipă.

– Te-a privit ca un prost, când te-a recunoscut, spuse Jessica.

– S-a simțit probabil penibil că m-a întâlnit aici, răspunse Tina, iar în sinea ei se mira că poate vorbi atât de detașat și cu umor, căci în fine, Jerry era acum pentru ea doar un bărbat și nimic mai mult.

– Tu nu trebuie să te simți penibil, spuse Kai. Tu ești de-a noastră. Tata ține mult la el, pentru că se interesează de profesia lui.

– Are îndemânare, spuse Jessica. Așa zice mami.

– Cum așa, îndemânare? întrebă Tina în treacăt, dar nu insistă.

– Are o mamă așa ciudată, care-și ceartă soțul tot timpul că n-a fost în stare să realizeze nimic. Ea n-o poate suferi pe mami.

– Noi nu ne vedem aproape niciodată. A fost doar o întâmplare că Jerry este aici. El depinde desigur de tata, deoarece el îi finanțează studiul. Nouă nu ne poate fi decât indiferent. Îți pare rău după el, Tina?

– Atât de rău nu-mi mai poate fi, spuse Tina. În orice caz, este deștept.

Tina se simți de-a dreptul caraghioasă în fața acestei situații și se gândea ce-o vorbi oare Nanette cu Jerry.

Dar Kai și Jessica nu-i îngăduiau nici o clipă de liniște pentru astfel de gânduri. Și de fapt, venise aici pentru ca în joacă și printre altele să-i ajute pe Kai și Jessica să-și îmbogățească cunoștințele lor la limbile străine. Doar "printre altele", așa-i spusese Nanette de dimineață. În concluzie, vacanța trebuia să primeze.

***

– Te-ai purtat foarte ciudat, Jerry, spuse Nanette nepotului ei.

– S-o văd aici pe Tina a fost o surpriză uriașă, explică el pe un ton de scuză. Cum de s-a întâmplat să vină cu voi?

– Prin Colette Morland, răspunse Nanette.

– Credeam că pe mama ei o cheamă Tessa? spuse Jerry buimăcit.

– Coco este mătușa Tinei. Ne cunoaștem de foarte mult timp.

– Și mama Tinei?

Pe ea n-o cunoști?

– Din păcate nu, răspunse Nanette.

– Este o femeie cu carieră. Ciudat că nu porți creațiile ei. Ai putea să-ți permiți asta.

– Eu îmi cumpăr de la Paris, spuse Nanette calm. Spui că sunt rochii cu gust?

– Tu ești mai bine informată, Nanette. Tesmor-Mode trebuie să-ți spună ceva. Tina a crescut foarte apropiată de mama sa.

– Dacă mama sa a lăsat-o să plece așa departe, înseamnă că există un motiv.

– Tatăl ei a fost în orice caz un vechi pilot de curse, spuse Jerry. Mama m-a dat afară și apoi mi-a spus că n-are nevoie să i-o prezint Tina.

– Ceea ce desigur n-ai făcut, spuse Nanette cu un surâs ironic. Pari s-o cunoști bine.

– O cunosc bine. Am fost prieteni aproape un an. Dar după ce i-am prezentat argumentele mele, de ce trebuie să rămână doar o prietenie, n-a mai vrut să audă de mine. A râs și mi-a întors spatele și cu asta s-a terminat.

Și probabil a stat apoi și a plâns, gândi Nanette.

– N-a fost vorba cumva de vreo altă fată? întrebă ea.

– Știi cum se întâmplă. Ceva precis n-a fost. Vivian de Rückert este totuși un alt tip și mamei îi place de ea. Familie nobilă.

– Este și ea aici? întrebă mirată Nanette.

– Nu te-a informat unchiul Jimmy? Doar suntem o clică mare. Fratele tău își face nervi cu personalul și atunci unchiul Jimmy a propus să-l ajutăm noi aici. Așa că putem să câștigăm bine și să ne petrecem și vacanța.

– Ca totul să fie clar, vreau să te porți frumos cu Tina, altfel nu mai rămâi. Și asta îi voi spune direct și soțului meu, iar dacă este necesar chiar prea nobilei tale mame.

– De ce te agiți, Nanette? Eu trebuie doar să mă ocup de plante și asta fac.

– Ce slujbă a primit domnișoara de Rückert? întrebă Nanette, din pură curiozitate.

– Ea e ghid pentru turiști. Se ocupă de turiștii englezi. Desigur că nu-i va face plăcere s-o întâlnească pe Tina. Am putea totuși să aranjăm cumva, Nanette. Ultimele sale vorbe sunară destul de tare.

– Dar să știi, nu trebuie să ne ieși în cale, Jerry, răspunse Nanette rece. De plante am să mă îngrijesc eu.

– Dar tu nu știi nimic despre ele, spuse el.

– Cine ți-a spus asta?

Imaginea soțului ei o determina să fie atât de vicleană încât tot ceea ce își însușise în știință de la el o făcea orgolioasă de moarte.

– Dar unchiul Jimmy m-a însărcinat să am grijă de voi.

– Unde locuiești?

– În Eldorado.

– În ordine, rămâi acolo, spuse Nanette.

Ea îl mustră încă o dată ce seriozitate și se întreba în sinea sa ce putuse găsi oare Tina la el. Apoi însă se gândi că probabil tot un astfel de tip era și fratele său Felix, care abia cu înaintarea în vârstă a câștigat o oarecare strălucire.

Însă Jerry devenise nesigur sub privirea ei pătrunzătoare.

– Când v-ați despărțit, de fapt, ca să ajungi la Ibiza?

– Acum trei luni. De ce mă întrebi?

– Doar așa. I-ai spus Tinei?

El privea insistent în pământ.

– Nu, desigur că nu. De aceea am fost atât de șocat s-o întâlnesc aici. Cumva trebuie să fi aflat.

În ochii Nanettei se aprinse o scânteie.

– Tina nu aleargă după nici un bărbat, spuse ea mânioasă. După unul ca tine în nici un caz. Și acum dispari, înainte ca ea să se întoarcă!

***

Tina răsuflă ușurată când la întoarcere nu-l mai găsi pe Jerry.

La un semn al mamei lor, Kai și Jessica înțeleseră imediat, în mod surprinzător de repede, și dispărură amândoi în casă.

– Șezi te rog, Tina! spuse Nanette duioasă. Trebuie să schimbăm totuși câteva cuvinte despre Jerry. Sper ca tu să nu înțelegi greșit că a apărut aici așa deodată. El n-a avut într-adevăr habar că ești invitata noastră. Cum v-ați cunoscut voi, de fapt? Îmi permiți să te întreb, Tina?

– Desigur. Așa cum se cunosc de obicei tinerii. Ne-am întâlnit la un club.

– Ce fel de club? întrebă Nanette.

– În cazul de față, era un fel de club pentru discuții. O prietenă de la clubul de tenis m-a luat cu ea. Aproape toți erau studenți, erau chiar și câțiva

profesori. Jerry m-a impresionat puternic, deoarece putea să discute cu fiecare despre orice. Nu era deloc prost, cum eram obișnuită cu alți băieți din club. Și eu i-am plăcut pentru că eram însetată de cunoaștere. Dumneavoastră trebuie că înțelegeți, doamnă Nanette. Tot ceea ce nu înțelesesem în școală, el putea să-mi explice foarte clar.

– Deci, n-a fost vorba de nici un flirt, stabili Nanette.

– Nu, mie îmi părea o strânsă prietenie. Apoi el se arătă interesat de Vivian. De ce ar trebui să vă ascund asta?

– Hai să nu mai vorbim despre Jerry, să vorbim despre tatăl tău.

Ochii Tinei se făcură mari.

– Ce aș putea să vă spun despre el? Eu nu l-am cunoscut. Nu știu multe despre el, doar ce mi-a povestit Coco.

Oricum, nu era ceva deosebit.

– Și ce ți-a povestit mama ta despre el?

– Nimic. Coco mi-a spus că dumneavoastră l-ați cunoscut pe tata, doamnă Nanette.

– Da, atunci aveam șaptesprezece ani și eram încă foarte romantică. Unele fete se îndrăgostesc de stele de film, altele de piloți de curse. În ultima categorie am fost și eu. Tatăl meu a intervenit rapid să stingă această flacără. Povestește-mi mai bine despre mama ta, Tina!

– Oh, "pisicuța", așa cum o alint eu, este o femeie minunată. Noi ne înțelegem foarte bine. Acum însă în viața ei a intervenit un bărbat și de aceea între noi a apărut un conflict. Am nevoie să stau un timp deoparte. Trebuie să mă obișnuiesc cu gândul că voi împărți dragostea mamei mele cu un bărbat. Dar când mă gândesc cât timp a trăit doar pentru mine, cât s-a spetit muncind pentru mine ca să nu-mi lipsească nimic, mi-e rușine să-i fac reproșuri.

În sinea sa, Nanette răsufla deja ușurată, dar vroia să afle mai multe.

– Când mâncăm, mami? strigă Kai de la fereastră.

– Luați-vă ceva să mâncați! strigă Nanette către copii. Apoi puteți să vă plimbați cu bicicletele în jurul casei! Vreau să mă lăsați să mai vorbesc puțin cu Tina.

– Dar Tina știe spaniola și noi nu, spuse Kai.

– Ăsta e încă un argument, spuse Nanette. Noi vom flecări împreună, iar Tina va fi traducătoarea noastră.

A fost o seară minunată. Toată lumea era mulțumită. Nanette era în cea mai bună dispoziție și le cumpără copiilor tot ce le poftiseră ochii. Existau lucrușoare nostime. Tina sosi și ea nu foarte repede. Ea căutase un local în care chiar mâncăciosul Kai să fie mulțumit.

Și ce noapte a fost după aceea, atât de blândă și de melancolică! Nanette o luă de braț pe Tina.

– Aici, stelele strălucesc parcă mai puternic ca la noi, șopti ea. Și această mare! A fost o idee excelentă pentru Felix să construiască aici.

– Felix? repetă Tina întrebător.

Nanette mai bine și-ar fi mușcat limba.

– Pe fratele meu îl cheamă Felix, spuse ea încet, pentru că nu putea să mintă. Nu-ți place numele acesta?

– Oh, nu asta am vrut să spun. Mama mea cunoaște de asemenea un Felix.

– Există câteva mii, spuse Nanette. Numele acesta înseamnă "fericit" sau ceva asemănător. Este un om de afaceri bun, dar fericit n-a fost cu adevărat niciodată.

– De ce nu? întrebă Tina.

– Afurisită și nenorocită treabă, îi șopti Kai surorii sale. Mami vorbește despre Felix.

– Nu mai e nimic de făcut, își dădu Jessica cu părerea. Depindem acum de amândoi.

Asta era adevărat, și pentru Nanette nu era nimic ciudat, deoarece tema Felix fusese deja încheiată. Dar în sinea ei se gândea ceva mai departe la ciudățenia fratelui său. Chiar atunci când se așezase la lumina unui felinar pe terasa bungaloului, nu-i ieșea deloc din cap această idee.

De ce nu-i spusese Felix întregul adevăr? Făcuse oare ceva îngrozitor, încât ea ar putea să se supere din cauza iubirii sale atât de îndelungate și constante pentru Tessa?

Nanette găsea că este foarte romantic că fratele ei era capabil de o astfel de dragoste constantă.

Era puternic cufundată în gânduri și tresări speriată când o mână rece se așeză peste brațul ei.

Era Kai.

– Cum mă poți speria astfel, oftă ea.

– Pst, trebuie să-ți spun ceva, mami. Nu trebuie să vorbești despre Felix.

– De unde știi tu asta? întrebă ea.

– Felix m-a rugat fierbinte. Și ție îți place de Tina, ca și nouă, asta e bine, așa o să ne ajutăm reciproc.

– Mi-ai fi de mare ajutor dacă ai face această legătură, Kai, spuse ea încet. Atât de apropiată nu se mai simțise și nu mai discutase de mult cu fiul său.

– Mă întorc imediat la tine, după ce adoarme Jessi, șopti el.

În acest moment, sună telefonul.

Dacă e Jerry, îi trântesc telefonul, își spuse Nanette. Dar nu era Jerry, era Felix. Vocea lui parcă nu era atât de departe, dar nici atât de calmă ca de obicei.

– A fost greu să vă găsesc, Nanni, spuse el. Cum vă simțiți?

– Totul este în ordine. Dar ai putea să vorbești cu Jimmy, să-l întrebi la ce chef i-a venit ideea să-l trimită pe Jerry aici cu compania lui și să-i și angajeze?

– Și asta e rău? întrebă el mirat.

– Jerry este un vechi cunoscut al Tinei.

– O, Doamne sfinte! strigă Felix. Asta e o greșeală fatală! Te rog însă nu te enerva Nanni! Am să pun eu totul în ordine.

– Și ție am să-ți smulg un pinten, dragul meu "cocoș". Sunt într-adevăr întristată că o consideri pe sora ta proastă. Acum, că suntem de acord, îți doresc vacanță plăcută cu viitoarea ta doamnă, deși m-aș fi așteptat totuși să mi-o prezinți. Transmite-i multe sărutări pline de dragoste din partea mea. O păzesc pe Tina ca pe lumina ochilor.

Capitolul 7

Tina se bucura de viață ziua și noaptea, căci totul era așa de încântător, atât de frumos, încât nici nu putea să doarmă.

Ea observase că tânărul Kai rămăsese destul de mult la mama sa și vorbise cu ea îndelung. Acum, în camera sa lumina era aprinsă. Dar pe terasă era întuneric.

Tina simțea o dorință neclară să se plimbe prin minunatul parc, în care noaptea parfumul florilor încinse peste zi de razele soarelui se păstra încă puternic.

Ieși afară cu picioarele goale, dar nu rămase singură decât puțin timp. Luna apăruse atât de luminoasă, încât Tina îmbrăcată doar într-un halat subțire, crea o formă ușor de recunoscut.

În mod ciudat, Nanette nu se sperie.

– Nici tu nu poți dormi, Tina? o întrebă ea.

– Este atât de frumos. Cine știe dacă mai pot trăi o astfel de noapte, răspunse ea.

– Vor fi sigur încă multe astfel de nopți frumoase, spuse Nanette. Uite, luna nu este încă complet rotundă. Privește cum se umple din ce în ce mai mult! Nu m-am simțit de mult timp atât de bine ca aici.

A fost o idee excelentă a fratelui meu, să ne transporte aici. Și încă o idee excelentă a lui Coco să ne facă cunoștință. Unde ți-ai petrecut înainte vacanțele, Tina?

– Uneori la Coco, la casa ei țărănească. Și acolo este foarte frumos. Anul trecut am fost o săptămână cu mama în America. Ea are și acolo niște afaceri.

Tina nu știa că nu trebuie să vorbească despre mama sa.

– "Pisicuța" e întotdeauna ocupată, continuă ea. Am vizitat orașe ca: Londra, Paris, Stockholm, Copenhaga, Viena, Roma, Bruxelles. A fost frumos, încheie ea înșiruirea. Dar "pisicuța" n-are niciodată timp să se relaxeze.

– Ca și fratele meu, spuse Nanette. El e peste tot, oriunde este frumos, cele mai frumoase locuri de odihnă sunt create de el pentru alții, dar pentru el n-are timp să se recreeze. Există oameni care se refugiază în muncă pentru ca să uite.

– Să uite? repetă Tina întrebător.

– Nu știu cum este cu mama ta, Tina. Fratele meu n-are nici soție, nici copii. Abia aici am ajuns să mă gândesc la el în acest fel. De ce duce această viață singuratică? Cred că nu poate uita prima sa dragoste. Uneori, prima dragoste este și ultima. Tu l-ai iubit pe Jerry?

Tina ridică privirea spre stele.

– Așa cred, răspunse ea încet. Însă e ciudat, acum nu mai cred așa.

Nanette trase puternic aer în piept. O piatră îi căzuse din nou pe inimă.

– Cu fratele meu a fost altfel, Tina. Pentru el n-a existat nici o altă fată, deși au trecut mulți ani de atunci până când și-a reîntâlnit dragostea. Și deși nu s-au văzut de mult, timpul nu i-a schimbat sentimentele. Trebuie că este o femeie extraordinară dacă s-a îndrăgostit de un bărbat ca Felix.

– Nu o cunoașteți, doamnă Nanette? întrebă Tina, șocată.

– Nu, el și-a păstrat cu strășnicie secretul. Era mult prea prețios pentru el, încât să asculte comentariile noastre despre asta. N-a vrut să se lase influențat.

– Dragostea sa nu i-a fost împărtășită? întrebă Tina.

– Ba da, într-un târziu.

– De ce nu se căsătorește cu ea? întrebă Tina, care acum se simțea obosită.

– Ea a mai fost căsătorită o dată. Are o fată pe care o iubește mai mult ca orice pe lume. Nu vrea însă să-și piardă fata din cauza lui și de aceea refuză împlinirea acestei puternice iubiri printr-o căsătorie, spuse Nanette, cu expresia unei tragediene obosite.

Tina îi luă mâna.

– Vreți să-mi spuneți că fratele dumneavoastră o iubește pe mama, doamnă Nanette, spuse ea cu o voce tărăgănată, iar eu sunt o mică bestie egoistă, care încerc să împiedic împlinirea acestei iubiri?

– Nu, Tina, nu vreau asta. Vreau să spun că noi te iubim și că eu doresc ca totul să fie bine pentru toți. Vom fi o mare familie minunată. Dar acum, am făcut o prostie imensă. Poate că deja am distrus totul.

– În nici un caz, doamnă Nanette, spuse Tina în șoaptă. Mi-ați explicat foarte clar că într-adevăr sunt egoistă.

Nanette o sărută pe obraz. Pleoapele îi erau ude de lacrimi.

– Eu însă te iubesc, murmură ea. Și eu sunt egoistă? Spune-mi, Tina!

Tina o conduse până la pat. Nanette era atât de obosită, încât nu mai putea face nici un pas singură.

– Noapte bună, Nanette! îi ură Tina. Apoi îi dădu o sărutare și plecă.

Ajunsă la ea în cameră, Tina căzu pur și simplu pe pat și începu să plângă cu sughițuri. "Doar Jerry a

fost azi aici! Astăzi aș fi putut să-i spun că el este pentru mine unicul bărbat din lume care mă interesează. Trebuie să afle asta!" își spuse Tina. Apoi se întoarse cu gândul cu un an în urmă și totul se cufundă în vis.

***

Tina fu trezită de un zgomot puternic. Jessica scăpase o farfurie pe jos, care se rostogolise cu mare zarvă pe podeaua de marmură. Acum era veselă și auzi cum Jessica și Kai discutau între ei.

– Doarme încă, spuse Kai.

– Mami nu ne dă voie s-o trezim, altfel va fi morocănoasă, explică Jessica.

– Este totuși nepoliticos să luăm micul dejun fără ea, fu de părere Kai, dar mie mi-e foame.

– Când nu ți-e ție foame, îi răspunse Jessica. Vroiam să mergem să înotăm înainte de micul dejun.

– Hello, strigă Tina încet din balcon. Sunt veselă!

Vin și eu imediat.

Se strecură repede în costumul de baie, își aruncă un prosop în jurul gâtului și coborî.

– Stați liniștiți, șopti ea copiiilor. S-o lăsăm pe mami să doarmă.

Înotau unul lângă celălalt prin apa limpede precum cristalul.

– Cine ajunge primul pe insulă? Vreți să ne întrecem? propuse Kai.

– Eu n-am nici o ambiție, răspunse Tina. Mă relaxez.

– Și eu mă relaxez, spuse Jessica.

– Frumos, n-aveți nici un pic de umor, le strigă Kai, după ce ajunseră pe insulă.

Stătură la plajă cam douăzeci de minute, apoi înotară înapoi și se grăbiră la masă, deoarece stomacul lui Kai începuse să bolborosească destul de tare.

Nanette nu se arăta însă deloc. Tina crezu că probabil s-a dus în cealaltă parte a casei să se schimbe, pentru a nu fi deranjată. Nu exista nici o contradicție.

– Poate mami are din nou o stare de melancolie; atunci, doarme până la prânz, spuse Jessica. Mergem să ne plimbăm puțin, Tina? Înainte de prânz sigur nu e lume multă.

Tina nu avu nimic împotrivă. Așa, încet, începu să-și amintească discuția cu Nanette și aproape nu mai știa dacă fusese vis sau aievea.

Se gândea însă mai puțin la mama ei și la Felix, mai mult la Nanette.

– De ce tatăl vostru n-a venit cu voi? întrebă ea ca din întâmplare, în timp ce mergeau pe străzile deja înfierbântate de soare și aproape goale.

– El trebuia să-și termine de scris mai întâi cartea, răspunse Kai. Acum poate s-o termine în liniște.

– Trebuie s-o termine până se mărită Lisa, spuse și Jessica. Atât de repede nu se poate obișnui cu o nouă secretară.

– Și mami o să-și revină complet dacă Lisa se mărită, își dădu Kai cu părerea.

– A fost geloasă pe ea? întrebă Tina.

– Și încă cum! Vroia la un moment dat să divorțeze, răspunse Kai.

– Tati n-ar fi făcut asta niciodată, își spuse și Jessica părerea. Lisa este ea tânără, dar mami este mult mai frumoasă ca ea. Tu n-o găsești pe mami frumoasă, Tina?

– E foarte atrăgătoare.

– Și tu ești așa, spuse Kai. Tu ești pur și simplu o scumpă. Cine are o figură așa frumoasă ca tine!

Jessica chicotea.

Apoi fură nevoiți să ocolească, deoarece Jerry, Vivian și încă alți câțiva stăteau în fața unui magazin și se întoarseră cu toții ca la o comandă după ei.

– Tina, strigară mai multe voci, grozav că ne-am întâlnit aici! Vivian își făcu loc printre ceilalți și veni spre ea.

– Jerry ne-a povestit că ai venit aici cu o slujbă. Are cumva mama ta dificultăți în afaceri?

– În nici un caz, răspunse Tina. Ea își petrece concediul cu viitorul său soț și eu îmi petrec aici vacanța.

– Exact, sublinie Kai, familiile noastre se cunosc deja de mult timp.

Ce spusese el nu era chiar drept, iar fața nebunului de Jerry se strâmba să nu izbucnească în râs.

– Mătușa Coco este o bună prietenă a mamei noastre, își îndreptă și Jessica remarca spre el.

Prietena lui Jerry, care avea însă o limbă ascuțită,Vivian, și care era fără îndoială o fată stearsă pe lângă Tina, o fixa pe aceasta cu ochii umflați cât cepele.

– Jerry mi-a spus că ai aici un serviciu, spuse ea cu o voce stridentă.

– Ei, și? Tu n-ai? o întrebă Tina.

Se priviră una pe alta. Fețele li se înroșiseră, dar ce străine păreau acum una de cealaltă! Cât de departe se simțea Tina acum de acest grup! Oare avusese vreodată ceva în comun cu ei?

O clipă, se lăsă o tăcere adâncă.

– Hai să cumpărăm câteva ziare și să ne întoarcem acasă, spuse Jessica. Mami probabil ne așteaptă.

***

– Jerry s-a purtat din nou ca un prost, spuse Jessica.

– El se uită mereu ca un prost, stabili Kai înverșunat. Are aceeași ochi bulbucați ca maică-sa. O cunoști, Tina?

– Nu, răspunse Tina.

– Fii fericită, spuse Kai. Tata are parte mereu de drame, când se întâmplă ca ei să vină pe la noi.

"Ochi bulbucați", gândea Tina, Jerry are ochii bulbucați? Și apoi, începu brusc să râdă, deoarece realiză în mintea ei că el se potrivește foarte bine cu Vivian.

– Și blonda e anostă ca o macaroană, își spuse Jessica părerea. Asta e prietena lui Jerry?

– Așa se pare, răspunse Tina. S-au căutat până s-au găsit. O cheamă Vivian de Rückert.

– Atunci, va găsi îngăduința bătrânelor noastre mătuși, spuse Kai.

– Tina, cum gândeai tu când aveai cincisprezece ani?

La această întrebare nu era așa de ușor de răspuns.

– Au trecut de atunci patru ani, Kai, pentru mine este un timp destul de îndepărtat, răspunse ea.

– Chiar ți se pare așa mult? întrebă tânărul, îngândurat. Vrei să spui că devii cu mult mai matur?

– O, da, și de obicei gândești complet altfel. Cred că atunci aveam o problemă, nu puteam sta locului.

– Din ce cauză? întrebă Jessica.

– Din cauza matematicii și a fizicii. Pur și simplu nu le înțelegeam. Nici acum nu le înțeleg chiar bine, cu toate că Jerry m-a ajutat mult, asta trebuie să recunosc. Atunci am obținut cu chiu și vai doar rezultate mediocre și mama intrase la gânduri dacă trebuie să mă mai lase să mă chinui. Așa a hotărât să mă trimită la o școală pentru limbi străine.

– Mama ta trebuie să fie foarte deșteaptă, spuse Kai.

– Da, pot să spun asta despre dânsa.

– N-a făcut nici un teatru din asta? întrebă Jessica.

– Nu.

– Mami strigă până nu mai poate, dacă facem vreodată observația că promovarea este discutabilă, spuse Kai. N-ai putea să-i spui cum a reacționat mama ta, Tina?

– Ba da, voi vorbi cu dânsa despre subiectul ăsta, dar trebuie s-o înțeleg pe mama voastră. Ea are pe

lângă un soț foarte deștept și un frate foarte deștept. Și desigur, vrea ca și copiii ei să fie la fel.

– A vorbit cu tine despre Felix? se miră Jessica.

– Da, și cred că trebuie să fie un bărbat grozav.

– Poți s-o spui cu voce tare, spuse Kai. Felix are clasă. Are aproape cincizeci de ani, dar vorbește cu noi ca și cum am fi cei mai buni prieteni.

– Și arată foarte bine, completă cu căldură Jessica. Nu așa brânză ca Jerry, are niște ochi mari și frumoși. Și despre el află mami destul de rar. El îi spune foarte energic părerea. Tati nu face așa.

Un timp, Kai merse tăcut alături de ele. Apoi întrebă:

– Tu cunoști vreun bărbat care să-ți fi plăcut mult, Tina?

Trecură câteva secunde până când Tina se hotărî să răspundă:

– Da, cunosc, dar acesta nu e Jerry.

– Asta-i bine, murmură Kai.

Capitolul 8

Următoarele zile trecură în deplină armonie. O mare lene îi cuprinsese pe toți din cauza căldurii înăbușitoare, care chiar pentru această climă era prea mare. Din fericire, toate instalațiile de climatizare funcționau impecabil. Se mai aventurau să se scalde la umbră și apoi se întorceau cu toții acasă. Însă o inerție spre odihnă completă nu putea fi învinsă de nici o voință. Nici Kai nu mai avea poftă de mâncare.

Se hrăneau doar cu fructe, salate, înghețată și beau suc din belșug.

Din cauza problemelor stomacale, încercau să se cruțe, și la sfârșitul săptămânii, temperaturile tropicale nu le mai permiseră să iasă din casă.

Nanette dăduse un întreg șir de telefoane pentru ca tinerii să poată să înoate în piscină, să nu trebuiască să se îndepărteze atât de mult de casă.

Nanette oricum nu avea plăcerea înotului, nici chiar în mare. Ea trebuia să găsească întotdeauna un țărm lin sau să aibă alături o mână puternică, o mână care s-o poată ajuta, altfel intra în panică.

Însă la telefon se arătă foarte perseverentă și fu foarte iritată când trebui să vorbească la telefon și cu soțul ei, pentru a rezolva problema. A condus discuția atât de abil, încât n-a amintit nici o vorbă despre Jerry. De fapt, la el chiar nu se mai gândise Nanette, căci nu-și mai făcuse apariția de atunci.

Nanette știa că Felix era deja cu Tessa pe insula Sf. Martin și nu trebuia să se mai joace de-acum cu secretele.

Așa că găsi momentul s-o determine pe Tina să-i telefoneze mamei sale și-i spuse că acesta ar fi cel mai natural lucru din lume.

Tina vroia să se mai gândească.

– N-aș vrea s-o deranjez, spuse ea. Ești foarte drăguță, Nanette, dar îmi este destul să știu că mamei îi e bine. Dacă îi este dor de mine, mă va căuta ea.

Și chiar așa se întâmplă. Când Tina era singură în casă, sună telefonul. Nanette se hotărâse să caute un coafor, să se mai tundă și să se aranjeze.

Kai și Jessica descoperiseră undeva pe aproape culcușul unui cățeluș și erau acum ocupați cu el.

Acesta arăta acum foarte prezentabil, după ce-l spălaseră și-l periaseră temeinic și tolerase tot ce-i făcuseră noii lui prieteni.

– Nu-l aduceți însă în casă înainte de a vă da voie Nanette! strigă Tina la copii.

– Vino puțin! Este atât de drăgălaș, strigă Jessica. Dar tocmai atunci sună telefonul.

Tina ridică receptorul.

– Alo, spuse ea.

– Tina? întrebă o voce puternică, bărbătească, după o pauză adâncă.

– Da, Tina sunt, răspunse ea mecanic.

– Aici e Felix. Mă bucur că cel puțin la telefon putem vorbi unul cu celălalt. Dă-i te rog puțin receptorul lui Nanni.

– Nu este aici, răspunse Tina, emoționată și șocată în același timp, deoarece nu simți nici un fel de aversiune împotriva celui cu care vorbea. Ce mai face "pisicuța"?

– Bine, poți să vorbești, dacă vrei, imediat cu ea. Însă aș vrea să discut cu tine încă puțin. Îți place acolo?

– O, da, foarte mult.

– Poate vrei totuși să vii la noi? Am auzit că acolo e foarte cald.

– Acum e mai bine. Bate puțin vântul. Ne-am obișnuit și cu căldura.

– Kai și Jessi sunt prin apropiere?

– Nu, au găsit un cățeluș și se ocupă de el. Vreți să-i chem?

– Nu, e mai bine așa, să nu-i deranjez. Nanni mi-a spus că voi două vă înțelegeți foarte bine.

– Da, așa e. Tinei îi părea puțin ciudat să vorbească atâta cu el înainte de a-l cunoaște personal.

– Și cu copiii, te înțelegi bine?

– Foarte bine.

– Am o mare rugăminte la tine, Tina.

Ea trase adânc aer în piept și se părea că la fel și partenerul ei de dialog.

– Jimmy vine mâine, continuă Felix hotărât. Vine el la voi. Vrea să-i facă o surpriză Nanettei, dar ei nu-i plac astfel de surprize. Aș vrea să-ți spun cu asta, că ea ar putea să reacționeze ciudat. Ar fi bine dacă ai reușit să împiedici această situație.

– Noi suntem aproape tot timpul împreună. Nanette a ieșit astăzi doar până la un coafor, spuse Tina încet.

– N-ați avut niciodată oaspeți? întrebă Felix.

– Pe cine? Să sperăm că Jimmy nu duce lipsă de așa ceva. Scuză-mă, mă gândeam la domnul de Wildeck.

– Poți să-i spui liniștit Jimmy.

– În ordine, sper că nu-i vine ideea să invite toată familia, atunci Nanette va deveni cu siguranță acră.

– Care familie? întrebă Felix, cumva iritat în acel moment.

– Toata familia lui Jerry.

– Mai sunt încă acolo?

– Nu știu. Nu ne-am mai întâlnit. Dar am aflat că Jerry este nepotul lui Jimmy.

– Jimmy nu poate fi atât de îngust la minte să-l ia cu el. Acum ți-o dau pe Tessa. Arde de nerăbdare să discute cu tine și îți mulțumesc încă o dată că ai vorbit cu mine, Tina.

Deodată, i se făcu foarte cald, apoi însă auzi vocea dulce a Tessei în ureche și Tina se simți nespus de fericită.

– Da, "pisicuțo", totul este în ordine. Cred că te iubește mult. Îmi place vocea lui. Nanette este extraordinar de amabilă cu mine, iar cu Kai și Jessica mă înțeleg perfect. Nici nu mi-am imaginat așa ceva. Aici e frumos ca în basm. Poate vii o dată. Dar îmi pare bine că totul este așa, chiar dacă sunt singură.

– Ești atât de rezonabilă, scumpa mea, șopti Tessa.

– Nu sunt deloc rezonabilă. Am învățat să înțeleg multe lucruri și voi avea grijă ca între Nanette și Jimmy să nu se ivească nici o ruptură.

Spune-i asta lui Felix al tău! Da, o mie de sărutări.

Lacrimi de bucurie curgeau pe obrajii Tessei, când așeză receptorul în furcă.

– Încă nu pot să cred. N-a spus un cuvânt împotriva ta.

– Se pare că familia mea a lucrat cu rezultate pozitive, spuse Felix râzând. Mie îmi este la fel de neînțeles cum de Nanette este atât de tolerantă. Acum s-ar părea că nu mai există nici o îndoială.

O cuprinse pe Tessa puternic în brațele sale.

– A fost o discuție foarte bună. Tina a fost atât de permisivă. Sunt nespus de fericit, iubito. Nu mă aștept ca ea să-mi spună "tată", dar asta ...

– Îmi vine chiar să râd. Atât de îndrăgostită părea de tine, spuse Tessa.

– Hei, nu, râse și el. Vom fi prieteni buni, foarte buni prieteni, acum cred asta.

***

Tina ieșise afară, la copii. Micuțul câine se uscase și avea acum o figură foarte nostimă, un păr negru lucios, creț și zburlit.

– Și mamei o să-i placă, spuse Jessica. Privește doar ce scump e! Tu te înțelegi bine cu mami, chiar mai bine ca mine. Pui o vorbă bună pentru Puck?

– O, Dumnezeule, mâine vine tatăl vostru, asta trebuie însă să fie o surpriză pentru Nanette. Și acum încă și câinele? Nu știu ce să zic.

– Vine tati? se miră Jessica. El nu va avea nimic împotirva lui Puck!

– Am putea să ascundem câinele până mâine, fu de părăre Kai. În bucuria revederii, va intra pur și simplu și va fi acceptat.

– Îl știu pe tati. Am și eu o idee.

– Care? întrebă Tina.

– Și asta e o surpriză, spuse repede Kai. Tocmai vine mami! O, sfinte Sisoe, acum s-a tuns ca o tânără!

– Modern! spuse Jessica.

– Splendid, spuse Tina mirându-se. Și spuse asta din inimă. Nanette arăta într-adevăr fantastic. Foarte schimbată, însă în avantajul ei. Nu avea o coafură

foarte modernă, mai degrabă îndrăzneață. Acum, fața ei scotea la iveală o formă aparte ca o inimă. Și ea râdea surprinsă de această alură.

– Nu vă plac? E prea îndrăzneață? Însă coaforul este așa de ieftin, nici nu-l observasem.

– Arăți răpitor, Nanette, spuse Tina.

– Ești parfumată, constată Jessica.

– Tati o să-și piardă răsuflarea, dacă te vede așa, bombăni Kai.

– La Lisa o astfel de coafură i-a plăcut, scăpă Nanette.

– Lisa avea o tunsoare proastă, fu de părere Kai. Cu capul ei mic și rotund, așa ceva nu se potrivește. Eu nu pricep deloc de ce începi mereu să vorbești de Lisa, mami. Ea este o foarte bună secretară, chiar una cinstită și corectă.

Dacă tati ar fi avut o secretară care să arate ca Tina, aș fi putut înțelege dacă ai fi geloasă, dar din cauza Lisei n-ai nici un motiv să ajungi să ai așa o stare isterică.

– Sunt eu isterică, Tina? întrebă Nanette.

– Ei, nu. Tu ești îndrăgostită.

– Este tot mami, dar mai înainte a fost uneori și isterică, spuse Jessica.

Kai dispăruse, dar asta avea un motiv, căci vroia să ascundă câinele. Jessica îi făcu cu ochiul Tinei, și aceasta înțelese semnul. Puck nu fu adus în discuție.

– Jimmy va fi mândru de tine, spuse Tina, vicleană. De altfel, am primit un telefon de la Felix. Mi-a spus să-ți transmit, din inimă, multe sărutări.

Nanette făcu ochii mari.

– Povestește-mi! o rugă ea fierbinte, fără să observe că și Jessica dispăruse de lângă ele.

– Am discutat foarte amabil. Are o voce plăcută, povesti Tina.

– Este un bărbat cât un munte, Tina, greu de doborât. Din păcate, n-am nici o poză cu el să-ți arăt, cel mult de pe pașaport, dar știi doar cum sunt făcute aceste fotografii.

– Nu trebuie să faci lobby pentru el, Nanette. Mie îmi ajunge că "pisicuța" este fericită cu el. Am vorbit și cu el. Trebuie să-ți mulțumesc.

– Pentru ce?

– Că m-ai pregătit cu atâta diplomație.

– Eu și diplomația? Jimmy ar râde în hohote. N-am fost în viața mea diplomată. N-am avut nici măcar tact sau discreție și de mințit nu sunt în stare.

– Pentru asta mă bucur, spuse Tina. În orice caz vei rămâne pentru mine de neuitat.

– Tu poți rămâne pentru totdeauna la noi Tina. Ar fi minunat.

– Nu, Nanette, vreau să rămân cu picioarele bine așezate pe pământ. Am să-mi găsesc eu un loc.

– Ai putea lucra cu Jimmy. Sigur este foarte interesant. El are mare nevoie de o secretară care să știe limbi străine. Și plătește de asemenea foarte bine.

– Și apoi voi fi un motiv de gâlceavă ca Lisa, spuse Tina poznaș.

– Tu, în nici un caz. Dar pe tine te va fura un prinț. Ea oftă adânc. Tu ești o femeie la fel ca Tessa, pe care un bărbat o așteaptă o veșnicie.

– Și tu ți-ai găsit repede bărbatul pe care-l iubești, spuse Tina încet.

– Și acum suntem căsătoriți de optsprezece ani, iar munca lui este mai importantă pentru el decât mine, restabili Nanette adevărul.

– Ți-ar fi plăcut mai mult un bărbat care să se învârtă tot timpul în jurul tău? întrebă Tina. Unul pe care să-l hrănești tu? Sau unul care să te lase singură cu copiii? Ai doi copii care te iubesc și își iubesc de asemenea tatăl.

– Și eu îl iubesc pe Jimmy, însă am avut multe discuții împreună. De ce le-am avut?

– Din cauza Lisei și după cum îmi pare mie, complet fără motiv. Kai are deja un gust format, care știe să aprecieze deja femeile. Lisa nu l-a impresionat.

– Dar tu l-ai impresionat, spuse Nanette. El s-a aprins după tine, cum m-am aprins eu cândva după tatăl tău.

– Nu vreau să iau asta drept un compliment, Nanette, spuse Tina îngândurată.

– Poftim, vezi, cât de lipsită de tact sunt! exclamă Nanette. Tu nu-i semeni deloc. Trebuie să-ți spun sincer că nu mai am nici un fel de amintiri clare cu tatăl tău. Un nume, Kai, care mi-a plăcut. Un idol; multe fete s-au bătut pentru el, iar cu mine doar a flirtat. În fapt, este stupid ca cineva să afirme că asta a fost prima sa dragoste.

Tu vrei să spui că prima ta dragoste este Jerry, Tina?

– Acum, nu, Nanette, răspunse Tina.

– Dar pentru asta ați contribuit și voi. Voi l-ați văzut cu alți ochi decât mine și mi-ați spus asta foarte clar și destul de des. Te roade ca un vierme când un bărbat îți prezintă o altă fată.

– Cu Vivian n-a nimerit-o foarte bine, dar asta e pedeapsa lui, spuse Nanette. Ea s-a întors acum cu englezii și se pare că are niște probleme cu Jerry. L-am întâlnit adineauri. Vroia să vorbească cu tine. Spunea că este important pentru el. Mi-a părut rău pentru el.

– Și mie îmi pare rău, răspunse Tina. Nu mai are pentru mine nici cea mai mică importanță. Așa se întâmplă uneori în viață.

– Ai aproape jumătate din vârsta mea și gândești atât de matur, îi spuse Nanette. Ai să fii o mamă minunată, Tina.

– Așa ești și tu, doar că nu-ți dai seama. Și găsesc că e mai bine să nu bagi de seamă. Copiii te iubesc atât de mult.

– Am greșit atât de mult, oftă Nanette.

– Copiii tăi îți acceptă greșelile. Ce vrei mai mult?

– Pe soțul meu. Am puternice sentimente față de el. Nanette începu să lăcrimeze ușor.

Capitolul 9

Jeremias de Wildeck, numit și Jimmy, nu se urcă singur la Frankfurt în avionul care pleca spre Ibiza. Avionul decolase cu o considerabilă întârziere și așa Jimmy de Wildeck și Patrick de Jost ajunseseră să intre în vorbă.

Lisa își condusese șeful la aeroport și Patrick auzise cuvintele de despărțire: "Atunci, zbor plăcut, ședere plăcută și multe salutări familiei, domnule de Wildeck!" Atunci, Patrick ciulise urechile.

Jimmy era nervos și a fost destul de simplu să intre în discuție cu el. Apoi i-a fost chiar

recunoscător că Patrick intrase în vorbă cu el și că în avion se așezase alături.

– Dumneavoastră zburați tot la Ibiza? întrebă Jimmy. Concediu?

Patrick confirmă.

– Eu vreau să ajung la familie, spuse Jimmy. Se uită din nou la ceas.

– Totuși, timpul trece destul de repede, dar așteptarea mi s-a părut o veșnicie.

– Și mie mi se întâmplă.

După ce se așezaseră în sfârșit cu bine în avion, Patrick se decise să-i ofere profesorului un pahar de vin bun.

– Și eu am același scop ca dumneavoastră, domnule profesor, spuse el.

– Mereu titlul ăsta! bombăni Jimmy. Cruțați-mă vă rog, tinere domn! Aș vrea să discutăm neprotocolar. Unde locuiește dânsa?

– Încă nu știu exact. În orice caz, știu că este în Punta Mara.

– Ei bine, sunteți însă bine informat! Se ascunde cumva Nanette în spatele acestei informații?

Dumneavoastră însă nu arătați ca un detectiv.

– Dar nu sunt. Vreau s-o găsesc pe Tina Morland.

– Pe Tina Morland? se miră Jimmy. Felix v-a trimis?

– Nu direct, dar am să vă explic cu plăcere.

– Felix v-a trimis. Nici nu știu unde mi-e capul. Și nici nu înțeleg de ce un bărbat cu o poziție așa solidă face atâta tărăboi dacă vrea să se însoare. Dumneavoastră ce vreți de la Tina?

– Vreau să mă însor, explică Patrick râzând.

– Oh, Dumnezeule! încă un nebun în familie, gemu Jimmy. Aveți idee cum se simte?

– Eu o găsesc foarte normală și sper din inimă să răspundă pozitiv sentimentelor mele.

Jimmy îl privi scuturând din cap.

– Totdeauna ați fost sigur de asta? întrebă el derutat.

– Noi nu ne-am văzut de fapt decât de două ori, răspunse Patrick deschis.

– O, Doamne! Și deja ați decis să vă căsătoriți? O, patria mea dragă, și de ce vă grăbiți să decideți asta acum la Ibiza? Aș fi nespus de fericit dacă soția mea s-ar înțelege bine cu Tina și pe mine m-ar scuti de

nesfârșitele ei scene de gelozie. Iar acum mai este și Jerry acolo, și se pare că și el s-a gândit serios la Tina.

Patrick deveni palid.

– Există o relație? întrebă el înfierbântat.

Jimmy își scosese ochelarii și-i curăța conștiincios. Ochii săi îl observau cu prietenie pe Patrick.

– Jerry este nepotul meu. El o cunoaște pe Tina de mult timp, dar despre asta am aflat abia acum, cu plecarea la Ibiza. Urăsc astfel de coincidențe. Vreau doar să am liniștea mea.

Acum, Patrick era agitat.

– Am să mă străduiesc să nu vă mai deranjez, domnule de Wildeck, spuse el rezervat.

– Scuzați-mă, remarca asta nu vă era adresată, mă gândeam la Jerry. E un băiat ciudat. Îl fixă o clipă pe Patrick cu privirea. De ce n-aș putea însă să ajut puțin coincidenței? Vă iau cu mine drept oaspetele meu și atunci o veți avea pe Tina sub control.

– Asta ar fi puțin cam mult, se opuse Patrick.

– Ei, dar este o casă de vacanță, ori poate două sau trei. Dumnezeu știe ce a făcut Felix în cele din

urmă! Dar e genial și întotdeauna pe față. Doar cu dragostea s-a descurcat mai greu. Cum de am devenit deodată bârfitor? se întrerupse el brusc.

– Știu deja câte ceva, spuse Patrick râzând. Mama mea o cunoaște pe Tessa de mult timp, iar acum au devenit de-a dreptul prietene.

– Așa-așa. Jimmy căzu în tăcere. Simțea că se apropie sfârșitul călătoriei. Privea cu sentimente amestecate primirea pe care urma să i-o facă Nanette.

***

Nanette habar n-avea. Tina nu suflase nici un cuvințel că Jimmy își va face astăzi apariția. Iar copiii erau ca totdeauna uniți. În această dimineață chiar nu se arătaseră deloc, deoarece erau ocupați cu Puck, îl supravegheau să nu apară cumva în fața mamei.

Adevărul nu era că Nanette ar fi avut ceva împotriva câinelui, însă primul ei argument era să nu se obișnuiască animalul cu ei și apoi să se simtă părăsit.

Dar la așa ceva, desigur, Kai și Jessica nu se gândeau. Ei se hotărâseră să nu se despartă de Puck. Cu astfel de dificultăți nu-și făceau gânduri.

Jessica fugise să încerce să cumpere o zgardă și o lesă de undeva din zonă și pe lângă asta trebuise să se oprească din drum din cauza lui Jerry.

– Hello, Jessica, o salută el. Ați găsit cumva un câine?

– Ce te interesează? îl întrebă ea arogant.

– N-are voie omul să se informeze? Este cumva Tina prin apropiere? privi el în urma ei.

– Nu. Lasă-mă în pace, îl repezi Jessica. Ea este aici doar pentru noi.

– Ești foarte directă. Să cred că este oaspetele vostru? Atunci, ar avea dreptul să se miște în voie!

Jessica îl înfruntă cu privirea.

– Tina nu este de nasul tău, iar Dumnezeu o va apăra de așa o soacră.

– Asta e deja prea mult! strigă Jerry plin de furie. Am să vorbesc cu tatăl tău.

– Fă-o, turnătorule!

Jessica nu fu deloc impresionată și nici prin gând nu-i trecu să-și ceară scuze. Se întoarse și-și reluă alergarea. Căută în alt magazin o lesă pentru câine.

Jerry își luă bicicleta și plecă înapoi spre Punta Mara. Nu mai vroia să lase totul la voia întâmplării. Se enervase deja prea tare de ruptura dintre el și Tina. Și Vivian îi întorsese spatele de când un tânăr englez, cu buzunarele pline, începuse o relație cu ea.

În actuala sa stare, Jerry nu era mulțumit defel. Mai bine ar fi profitat și el de luxul de la Punta Mara, dar cu Nanette nu se avusese niciodată prea bine. Firește, totul se datora faptului că mama sa nu o considera pe Nanette destul de demnă în fața ei, așa cum ar fi vrut dânsa să fie.

Între timp, Tina se maturizase și putea singură decide, iar Jerry încerca încă să spere că încă oftează după despărțirea lor. În subconștientul lui, păstrase tot timpul această credință.

Norocul părea să-i surâdă, căci o zări pe Tina stând lângă bazinul de înot, iar nimeni nu se zărea prin apropiere și nici chiar într-o zonă mai îndepărtată.

– Te salut, Tina! strigă el de departe.

– Hello, îi răspunse și ea, rece. Ce vrei?

– Să vorbesc cu tine.

Trebuie să stăm de vorbă.

– Trebuie? N-am timp.

– Când putem să ne întâlnim? trânti el scurt întrebarea.

– Niciodată.

– Nu fi așa înspăimântată! Cu Vivian n-am nimic. Ai luat totul prea în tragic.

– Crezi? Am avut doar surpriza că avem puncte de vedere foarte diferite. N-am să-mi dau niciodată examenul de maturitate.

– A fost doar o glumă, Tina, spuse el.

Nasul ei fin se strâmbă.

– Acum spui bancuri, răspunse ea ironic. Ce i-ai spus Vivianei? "Mai bine un bacalaureat mediocru decât fără". Îți spun, în viață trebuie să reușești.

Până îți vei termina tu studiul, eu voi avea un câștig mai mult decât mediu.

– Ca fiică vitregă a lui Felix Vellentin vrei să obții o profesie? o înfruntă el.

Ah, asta era, spuse Tina în sinea sa.

– Aici te înșeli. Felix Vellentin se căsătorește cu mama mea, dar eu nu voi permite să-mi poarte mie de grijă.

– I-arăt eu lui, Tina! strigă Kai de undeva din iarbă. Dar poate că Puck simțise asta ca pe o provocare, și sări, fără ca nimeni să insiste, să alunge ultimul intrus; ajunse imediat lângă el, îl prinse de picior pe Jerry și-i rupse mârâind pantalonii.

– Pleacă de-aici, bestie! strigă Jerry și atunci își făcu apariția și Nanette. Mai întâi se miră de ceea ce vedea, căci micuțul câine ținea încă strâns între dinți, prin pantaloni, piciorul lui Jerry, apoi râse cu poftă.

– Există bădărani cu două picioare și cavaleri cu patru picioare, stabili ea amuzată.

– Desigur îți voi plăti să-ți cumperi alți pantaloni. Ți-aduc acum banii.

Între timp, Puck se liniștise, pentru că Tina începuse să-l mângâie. Kai rămăsese fără cuvinte, deoarece mama lui n-avusese nimic împotriva câinelui.

Însă Nanette făcu deodată ochii mari când un taxi opri în fața casei. Apoi zbură ca un vârtej, uitând complet de prezența lui Jerry și de pantalonii lui rupți, în brațele soțului ei, care în prima clipă într-adevăr n-o recunoscu, fiindcă își scosese ochelarii din cauza căldurii prea mari.

Dar temperamentul ei nestăvilit îl cunoștea și în momentul următor nu mai exista pentru el decât această grațioasă și iubitoare femeie, care râdea și plângea în același timp și-i acoperea fața cu sărutări.

– Scumpa mea, draga mea Nanni, o întâmpină el.

Și în timp ce încă o privea pe Nanette, fu rândul Tinei să rămână blocată, căci un alt bărbat coborî din taxi. Dar și Jerry și Kai observară, iar Kai îl luă prevăzător pe Puck în brațe.

Ochii Tinei, asemănători cu ai lui Bernstein și cei întunecați ca noaptea ai lui Patrick se întâlniră. Tina rămase ca anesteziată.

Credea că visează. Dar Patrick se apropie de ea și-i cuprinse mâinile.

– Trebuia să vin, Tina, spuse el încet. Vreau să-ți vorbesc foarte clar, însă ...

Mai departe nu ajunse să-i spună nimic, căci ea se rezemă de pieptul lui și-i cuprinse gâtul cu brațele.

– Dispari de-aici! îi spuse Kai lui Jerry. Vezi doar că ești în plus. Îți dau din economiile mele pentru pantaloni.

Acum, sosi și Jessica. Toate se derulau de-a valma, se râdea, se plângea, toți erau entuziasmați, copiii se bucurau să-l aibă alături pe tati, micuțul câine lătra bucuros, căci se simțea făcând parte din familie, iar tânăra pereche ale cărei sentimente nu puteau fi exprimate în cuvinte, se plimbau strâns lipiți unul lângă celălalt pe marginea strandului.

– Lasă-i! strigă Jim la Jessica, în clipa când se apropia s-o întrebe pe Tina cine este bărbatul.

– Toate la timpul lor.

Trebuie mai întâi să vă privesc. Oh, Dumnezeule, cât mi-ați lipsit! Și cine v-a dat voie să-l adoptați?

întrebă el, când Puck veni să-l salute dând din coadă și dansând în fața lui pe lăbuțele din spate.

– Și eu mă întreb, dar copiii tăi îți vor explica desigur, Jimmy, spuse Nanette.

– Copiii noștri, scumpa mea, râse el bine dispus. O, Dumnezeul meu, arăți extraordinar! Va zice lumea că sunt tatăl tău.

– Trebuie doar să te odihnești, scumpete, spuse Nanette. Noi am dormit trei zile până ne-am aclimatizat.

– Trei zile, doar dacă vrei să-mi conduci tu societatea, murmură el. Dar în fața unei băuturi s-ar putea să nu mai am nimic împotrivă. Deservirea în avion n-a fost dintre cele mai bune.

– Ca și la noi, spuse Kai. Aici însă ai să primești de toate. Felix a organizat totul excepțional pentru noi.

Jimmy râse, apoi o cuprinse după umeri pe soția lui, iar copiii și Puck îi urmară.

– Pot să întreb, cum a ajuns câinele în casă? se decise într-un târziu Nanette să-și asume riscul.

– O să-ți spunem, mami. Este atât de scump, șopti Jessica.

– N-am nimic împotriva lui. A fost delicios când s-a agățat de piciorul lui Jerry, spuse Nanette.

– Tu vrei neapărat să-mi stric definitiv relația cu sora mea? se pronunță Jimmy făcându-i semn cu ochiul.

– N-am nimic împotrivă, răspunse Nanette, fără a sta pe gânduri o clipă. Dar Jerry trebuie s-o lase pe Tina în pace, ăsta e lucrul cel mai important.

– De asta are grijă Patrick, râse Jimmy. Ah, copii noi avem atât de multe de povestit. E minunat să vă am din nou alături de mine! În plus, multe salutări de la Lisa. E bucuroasă că a scăpat de mine.

Nanette clipi repede și zâmbi cam acru.

– În sfârșit, se mărită cu un bărbat foarte îngăduitor. Apoi obrajii i se aprinseră. Și eu am un bărbat foarte îngăduitor, șopti ea. Iartă-mă Jimmy, iartă-mi toate ieșirile! Te iubesc mult!

– Pentru asta nu te iert! râse el.

– Și perechile mai vechi pot fi uneori comice, spuse Kai, când Jimmy își trase soția după el în casă. Tu ce crezi, Jessi?

Ea privea cu ochii transfigurați în urma lor.

– Găsesc că e frumos să fii mereu romantic, iar mami n-are nimic împotriva lui Pucki. Este pentru prima dată, Kai.

– Și Jerry e acru, asta-i grozav, a căpătat ce-a meritat, spuse Kai. Tânărul Tinei arată grozav. Urmă apoi un oftat adânc. Nu mai am nici o șansă, Jessi. Credeam că ar fi putut să mă aștepte până voi fi și eu adult.

– Vom fi mereu împreună, îl consolă Jessica și își puse mâna ocrotitor pe brațul fratelui ei. Am mai realizat ceva, Kai. Mami și tati se iubesc din nou ca altădată.

– Mami arată într-adevăr fermecător, nici nu poate fi vorba de vreo Lisa, murmură Kai.

– Despre ea nici n-a fost vorba vreodată, spuse Jessica atotștiutoare. Doar că, așa simțea mami în inimă. Să sperăm că vin și Felix cu Tessa, atunci ar fi ca într-un film pe care l-am văzut la televizor, în care toate se termină cu bine. Astfel de filme sunt mult mai frumoase decât alea cu crime și chiar cele gen western.

– Am să fac un film cu camera de filmare a tatii, spuse Kai. O să mi-l dea precis. Jessi, tata este într-o

stare de bună dispoziție, încât putem primi orice de la el.

– Eu nu vreau nimic altceva decât să ne dea voie să-l păstrăm pe Pucki, spuse ea încet.

– Nici eu nu vreau de fapt nimic, nu vreau să-l doborâm pe tata cu cereri. Hei, solidule Pucki, ai să rămâi la noi și ai să ai o viață foarte frumoasă. Nu va trebui să suferi de foame.

Jessica își iubea mult fratele, dar atât de mult ca în această clipă nu simțise niciodată că-l iubește. El nu-și arăta decât rar adevăratele sentimente.

Și când începu să-l mângâie pe micuțul Pucki, i se alătură și el, și zări ochii Jessicăi înotând în lacrimi.

– Este una din cele mai frumoase vacanțe, Jessi, iar tu ești o surioară dulce, cum nimeni nu-și poate dori mai mult.

– Și mami se simte din nou bine, spuse Jessica. Poate sunt anii de cumpănă.

– Ce știi tu despre vârsta critică? bombăni el, un pic jenat.

– Ei, așa se învață, și ceva se modifică mereu, Kai.

Aproape în fiecare zi trăim ceva nou. Și eu am devenit azi ceva mai deșteaptă.

– Cum așa?

– Pentru că nu mă voi lăsa păcălită niciodată de un bărbat ca Jerry. Este doar un fanfaron, nimic altceva.

– Nu putem spune chiar așa. Este totuși inteligent, dar ceva îi lipsește.

– Ba da, așa este cum îți spun eu, continuă Jessica gânditoare. Îi lipsește ceva! Însă Tina și Patrick sunt o adevărată pereche, așa că a rămas în aer. Cercetă apoi cu ochii în depărtare spre șstrand, dar Tina și Patrick nu se mai vedeau.

Capitolul 10

– Cum ai ajuns la ideea de a veni aici? îl întrebă Tina, tulburată.

– Pentru că îmi era teamă că mi te poate lua altcineva, Tina. Și se pare că era pe-aproape.

Ea avu o ușoară reacție de respingere.

– Asta a trecut, Patrick, spuse ea. Asta aparține perioadei imaturității mele spirituale. Mă simt încă atât de prost, fiindcă n-am alt talent decât pentru limbile străine.

– Ai însă talentul să sucești dintr-o încercare capul unui om de altfel critic și pretențios, Tina,

spuse el în șoaptă. Ești o fată cu totul specială. O fată după care poți alerga o viață întreagă.

– Așa cum a alergat Felix după mama? întrebă ea pierzându-se în șirul gândurilor.

– Nu știu dacă el a trebuit să alerge. S-au întâlnit că așa le-a fost destinul. Așa crede cel puțin mama mea.

– Ce știe mama ta?

– Ea și Tessa sunt foarte apropiate și acum știi și tu despre ce e vorba.

– Despre ce e vorba?

– Despre noi. Mie nu-mi plac ocolișurile, de aceea am venit. Te iubesc și vreau să mă căsătoresc cu tine, nu peste douăzeci de ani, căci aș vrea să hoinăresc cu fiica mea în jurul lumii, o fată tot așa de minunată ca mama sa.

– Să hoinărești? întrebă ea cu un râs fericit.

– Contez deja pe tine, Tina. Îmi doresc mai întâi o fată, și să știi că Ma abia așteaptă să fie bunică. Ea va împlini anul viitor cincizeci de ani și se gândește că pentru această frumoasă vârstă ar fi perfect să devină bunică. Așa că acum e rândul nostru.

Tina rămase pe loc și sări în apa limpede.

– O, sfinte Dumnezeule, de ce am mai învățat limbi străine? gândi ea cu voce tare.

Brațul lui o cuprinse din nou strâns.

– Dar vei avea nevoie de ele, doar vom călători. Va trebui să mă însoțești peste tot. N-am să te las niciodată acasă.

Ea râse viclean.

– Și copiii am să-i fac între drumuri? întrebă ea.

Se cuprinseră din nou în brațe. Erau atât de tineri, dar se iubeau și se putea crede fără îndoială că aceasta era iubirea adevărată.

***

– Tânărul este în ordine, de aceea l-am adus cu mine, îi spuse Jimmy Nanettei. Mi s-a părut că Tina avea ceva serios de discutat cu Jerry.

– Asta am rezolvat-o eu deja, împreună cu ea. Nu vreau să încep iar să vorbesc de sora ta, Jimmy, dar

când o fată atât de minunată este confruntată cu o soacră ca ea, trebuia să intervină destinul. Noi avem însă doi copii atât de deștepți, care se simt atât de fericiți că și-au găsit un câine, încât fiecare cu norocul lui, noroc care nu depinde de noi.

– Copii deștepți, spuse Jimmy zâmbind pe sub mustață. Cum ți-au plăcut rezultatele școlare?

– Ah, despre ele nu se vorbește în vacanță. În orice caz, datorită Tinei, pot să se înțeleagă destul de bine în spaniolă.

– Din păcate, asta nu e o materie școlară, râse el.

– Nu începe cu cârcotelile! Tina face cu ei și franceza și engleza.

– Dacă mai are timp pentru asta, spuse el, mustăcind în continuare.

– Are principiile ei, își dădu Nanette cu părerea.

– Ca și mama ei. Dar pentru căsătoria ei să sperăm că nu va trebui să aștepte douăzeci de ani. Și mai sper de asemenea să nu-i dea fiului ei numele de Kai.

– Nu fi urâcios, Jimmy! Este un nume nostim și scurt. Nu trebuie să ne pierdem în reminiscențe. În toate există și un lucru bun.

Fără Tina, poate n-am fi ajuns la armonie așa ușor. Am învățat multe de la ea.

– Tu? se miră el.

– Da, m-am gândit de fiecare dată când o priveam cât de puternică a trebuit să fie Tessa și, din astfel de momente de reflecție, am învățat. Tessa precis nu l-a acuzat pe Felix din gelozie, așa cum am procedat eu cu tine, altfel nu i-ar fi rămas atât de credincios.

– Eu ți-am fost mereu credincios, Nanni, spuse Jimmy. Și acum, să lăsăm tinerii să fie tineri și să ne bucurăm că n-am ajuns încă prea bătrâni. De acord?

Ea nu-l contrazise. Jimmy trăia în stfârșit clipa când ea nu-l mai contrazicea. Chiar și atunci când ceru ca Pucki să fie consultat de un doctor, dacă doresc cu toții să-l ia acasă.

– Avem timp încă, spuse ea. Nu poate dura așa de mult. N-am să uit niciodată cum Pucki l-a pus pe Jerry pe fugă.

***

Jerry n-avea chiar nici un motiv să râdă. În ziua următoare, primi biletul de întoarcere de la unchiul său Jimmy și un cec consistent pentru "suferințele îndurate". În orice caz, nu fu la fel de mândru pentru ambele daruri.

– Am să-ți plătesc studiul până la zi, dar mai departe ... spuse Jimmy. Și transmite-i mamei tale multe salutări. În ceea ce privește însă sărbătorile de familie, nu vor mai exista invitații. Tinei poți să-i scrii, Jerry.

– Nu mai înțeleg nimic, spuse Jerry.

– Unde ai mai fost atât de supertolerat? Mai gândește-te! Plantele au nevoie de dragoste, oamenii la fel. Ele se prăpădesc, dacă în jurul lor nu e armonie. Poate vei deveni un bun matematician. Cu calculatoarele te descurci destul de bine. Dar fii atent în ceea ce privește programarea! Uneori nu ajungi la rezultat.

***

– Liber, spre Ibiza! îi spuse Felix Tessei, care ședea întinsă ca un dulău la soare.

– Acum? întrebă ea. Aici este atât de frumos!

– Nu ți-e dor de Tina? o întrebă el.

– Puțin, da, dar ea este acum înconjurată de dragoste. Trebuie să ne consumăm luna de miere.

– Cum așa? întrebă el. Tu faci lucrurile foarte compact!

– Și ce va fi cu Suzi? Trebuie doar să o instruiesc. Nu, așa de repede nu putem să le facem pe toate, după ce am clădit timp de două decenii, Felix. Tu înțelegi lucrurile astea, eu le știu. M-ai înțeles întotdeauna. Iar pentru Suzi este un start bun. Fata are un talent înnăscut, dar trebuie să înceapă o viață nouă, ca mine, atunci.

– Dar fără copil, completă el.

– Dacă va găsi vreodată un bărbat care să-i ofere o dragoste adevărată, stă scris doar în stele. Dar are în orice caz o șansă.

– Și tu? Ești fericită, dacă ești aici doar cu mine? întrebă el.

– Nespus de fericită, răspunse Tessa.

Iar dacă Gisela va deveni bunică și eu voi fi egală cu ea, indiferent de unde și-ar comanda rochiile. Deci, sus, să mergem la Ibiza!

– Pe drumul de întoarcere, putem rămâne încă câteva zile în Sf. Martin, spuse Felix.

– În familie, râse Tessa.

– Dacă ți se pare prea mult, trebuie doar să-mi spui.

– Dar nu e cazul, găsesc chiar că e minunat. Ard de nerăbdare să-i cunosc pe toți.

Și cum fură primiți! Kai se gândise dacă n-ar trebui să întindă un covor roșu, dar ei sosiră cu o cursă obișnuită și cum Tina îi aștepta ascunsă, lăsaseră covorul la urmă.

Apoi însă, toată întinderea le aparținu în întregime pentru multe minute în șir, pentru îmbrățișări, sărutări drăgăstoase și cu toții fură cuprinși de fiorul fericirii.

Patrick o îmbrățișă pe Tessa.

– Sunt fericit, îi spuse el.

Felix o ținu pe Tina mult timp îmbrățișată.

– În sfârșit, totul s-a rezolvat cum mi-am dorit.

Iar când Tina îl sărută, o mângâie pe obraji cu duioșie. Să fii fericită cât mai curând, așa ca mine astăzi, Tina, îi spuse el.

Și Tessa fu reținută în brațele Nanettei, în timp ce ochii îi înotau în lacrimi.

Iar Pucki se zbenguia vesel între ei încolo și încoace, adulmeca, îi verifica pe fiecare din ei și mulțumit, alerga din nou la Kai și la Jessica, fericit.

– Te luăm cu noi, Pucki, spuse Kai. Tati ne-a promis. Și ai să fii pe viitor mereu împreună cu noi, doar în biserică n-ai voie să intri, dar sigur vei înțelege asta. Drept răsplată, ai să primești oscioare gustoase.

– Sau carne de vacă, completă Jessica. Durează ceva până se căsătorește o pereche.

– Două, vrei să spui, îi aminti fratele său. Dacă se serbează ambele nunți o dată, atunci vesela și toate celelalte nu mai costă așa de mult, precizează Kai. Felix a promis că sponsorizează el totul și aduce carne de la crescătoria de animale, dacă se fac ambele nunți împreună. Totuși, asta costă o grămadă de bani, mai mult decât am cheltuit noi cu tine, Pucki.

– Acum însă ești asigurat, Pucki, iar noi nu mai trebuie să plătim pantalonii pe care i-ai sfâșiat, îi spuse Jessica.

***

Tina era o mireasă fermecătoare. Purta cea mai frumoasă rochie, pe care o crease vreodată Tesmor-Mode. Iar Suzi i-o cususe.

Exista din nou un Morland, căci Coco o adoptase pe Suzi.

– N-a fost vorba de nume, spusese ea, doar că vroiam și eu să am un copil. Să pot să-i ofer tot ce am mai bun.

S-a vorbit mult despre această nuntă, deși nu fusese deloc în intenția Tessei sau a lui Felix. Dar Nanette, care ținea totuși mult la vremurile de odinioară, a fost de părere că despre o astfel de fericire trebuie să afle întreaga lume. Iar cumnata sa să poată plesni liniștită de ciudă. Atât de mult nu

putuse să-și schimbe Nanette temperamentul, deși devenise o soție și o mamă exemplară.

***

Desigur, într-o astfel de zi, Jimmy avea ochi doar pentru soția sa, iar Felix doar pentru Tessa. Era scopul final al dorinței sale și acum se înfăptuia. Tânăra pereche, Patrick și Tina, era în centrul atenției.

Doar Gisela de Jost își purta privirea neliniștită de la unul la celălalt și căuta cu orice preț să participe și ea la această mare bucurie. Ea se vedea deja în postură de bunică și mult timp chiar nu avu de așteptat.

Doar că mai întâi veni pe lume un băiat, pe care Patrick i-l aduse să-l vadă.

El fu botezat cu numele lui Felix, ceea ce îi făcu fericiți pe Felix și pe Tessa.

Apoi, Patrick își primi mult dorita fiică. Și desigur, aceasta fu botezată Desire.

Jimmy spuse doar:

– După părerea mea, pot să aibă o duzină de copii în întreaga lume, dar îi rog să nu-l boteze pe nici unul Jeremias.

– Nu e mai bine Kai? întrebă Nanette.

– Mi-e indiferent, dar au la dispoziție încă multe nume semnificative.

– Kai trebuie să fie prescurtarea de la Nikolaus, își aminti Nanette.

Iar fiul nostru s-a născut în ziua sfântului Nicolae. Gândește-te și tu puțin!

– Ești o nevastă rafinată, însă eu tot te iubesc, spuse el râzând.

– Și eu pe tine, iar pe Kai Morland să-l lăsăm să se odihnească în pace. Kai de Wildeck va fi întocmai ca tatăl său.

– Tot așa de miop, bombăni Jimmy. De ce trebuie să moștenească oare copiii doar caracteristicile negative ale părinților?

– Dar le-ai dat și trăsăturile tale pozitive, întocmai ca Tessa Tinei noastre, spuse Nanette.

– Nu spune asta cu voce tare!

Ea este Tina lui Patrick, iar el este la fel de gelos cum erai tu odată.

Sfârșit